

eul_wid: nzm-ab

Ἀνώνυμος Λονδινίου Ἱατρικά · Londoner on Medicine Anonymous

Medical Works

Ἱατρικά

Period: Ρωμαϊκή [Roman](#)
Dialect: Κοινή τεχνική [Technical Koine](#)
Domain: Ἱατρική [Medicine](#)
Format: Πραγματεία [Treatise](#)

- 1 (τ) ANONONYMI LONDINENSIS IATRICA [.....]νοντας ἐν τῷ τοῦ π[.....] [.....]ν πρὸς τ(ῶν) ἀρχαίων κ[.....]με[.....]σιν καὶ ἐπίτασιν καὶ ἄνεσιν ἀνα [.....]ένην. μάλιστα γ(ὰρ) συμφερόμε[θα καὶ α]ὐτοὶ τοῖς ἀρχαίοις. καὶ τί μὲν (ἐστίν) διά[θεσις κ]αὶ ποῖαν κομίζομ(εν) ἐν τῷ ὄρωι, [ἀπεδεί]ξαμ(εν)· διάθεσις δυνάμεως ἡσδήπο[τε, εἴτε τ]ῆς ζωτικῆς εἴτε τῆς σωμα[τικῆς εἴ]τε τῆς ἐν τοῖς σώμασι [ἐνούσης] ψυχικῆς, κατὰ κείνησιν [ἢ σχέσιν], κατὰ κείνησιν <μὲν> πάντα τὰ [ἐν ἡμῖν] κεινῆματα πάθη κατὰ [κείνησ]ίν (ἐστίν), κατὰ σχέσιν δὲ παράλυσ[ις, λήθ]αργος, κάρος, τὰ τούτοις ἐγγύς. [τούτ(ων) δ]ὲ κειμέν(ων) δεῖ γινώσκειν ὡς τῶν παθῶν τὰ [μ(έν) φ(ασιν) (εἶναι) ψυ]χικά, τὰ δὲ σωματικά, σω[ματικά] λαμβάνοντες τὰ περὶ τὴν [ζωτικ]ήν δύναμιν λαμβανόμενα, [τάς τε ἄ]λλας δυνάμεις ἀντιδιαστέ <λ> [λοντες κ]αὶ τὴν ζωτικὴν δύναμιν [τῇ ψυ]χῇ. ψυχὴ δὲ λέγεται τριχῶς [ἢ τε] τῷ ὅλῳ σώματι παρεσπαρμένη καὶ τὸ μόνιον τὸ λογιστικὸν [κ]αὶ ἔτι ἡ ἐντρέχεια. * καὶ τῆς μ(έν) ἐντρέ[χ]είας ἐπὶ τοῦ παρόντος οὐ χρήζομεν, [τ]ῶν δὲ ἄλλων δύο σηματομένων, [κα]ὶ μᾶλλον τοῦ λογιστικοῦ. περὶ γ(ὰρ) τοῦ[το] τ[ἀ] πρ[οηγ]ούμενα πάθη συνίσ[τατα]ι <καὶ τὰ> κατ' ἐπακολουθήμα. * πάθη δέ (ἐστίν) [τάδε] προηγούμενα κατὰ κείνησιν· [δ]εισιδαιμονία, λύπη, φόβος, φιλαργυρία· ταῦτα γ(ὰρ) ἐν κεινῇσει· * κάρος δὲ καὶ λήθαργος ἐν σχέσει. ** σωματικά δὲ [τ]υρετός—προηγούμενον μ(έν) πάθος (ἐστίν) [τ]οῦ σώματος, κατ' ἐπακολουθήμα [ι] δὲ [τ]ῆς ψυχῆς—, μανία ὁμοίως· καὶ ταῦτα ἐν κινήσει τὰ πάθη. ** ἐν σχέσει δὲ παράλυσις, κάρος, τὰ παραπλή[σι]α· οὕτω μ(έν) δὴ χρηστέον τῷ ὄρωι [ἐπὶ] [ἀπάν]τω[ν]. * τῶν δὲ παθῶν [τὰ μὲν ψυ-] [χικά, τ]ὰ δὲ σωματικά. χρή δὲ [εἰδέναι] [ὅτι τὰ μὲ]ν σωματικά πάθη ἀ[.....] [.....]να καὶ περὶ τὴν [ζωτικὴν] [.....]ασται. ὡς ὁμοίως δ[ὲ] [. [40]
- 2 .] περὶ[.....] τοῖς σώμασιν, ὥστε [..] ιδίας [.....]άσθαι ταῦτα τὴν τε [ζω]τικ[ὴν καὶ] τὴν ἐν τοῖ <σ> σώμασιν [οὔσαν] ψυχ[ικὴν]. ψυχικὸν δ' (εἶναι) πάθος τὸ τ[οιο]ῦτο· διάθεσιν ψυχῆς [κα]τὰ κείνη σ[ιν] ἢ σχέσιν· καὶ γὰρ ἡ ψυχὴ δύναμις (ἐστίν). λέ[γ]εται δὲ ψυχ[ὴ] τριχῶς ἢ τε ὅλη κα[ὶ] τὸ μέρος τὸ λογιστικόν· καὶ αὕτη ἡ ἐν[τ]ρέχεια. [ἀλλ' ἐπὶ ἐκεῖνα ἴωμ(εν)] νῦν· ὅταν γ(ὰρ) λέ[γ]ωμεν συνίσ[τασθαι] [κ(ατὰ)] τὴν ψυχὴν [πάθ]η, περὶ τ[ὴν] ὅλην λέ[γομ] (εν) καὶ περὶ τὸ [μ]έρος αὐτ[ῆς] τὸ λογισ[τι]κόν. * τ(ῶν) τε ψυχ[ικ]ῶν παθ[ῶν] ἂ μ(έν) (ἐστίν) [κ(ατὰ) φ]ύσιν, ἂ δὲ παρὰ φύσιν. παρ[ὰ] φύσιν μ(έν) [δι]αθετικὸν ψυχῆς κατὰ κείνησιν [ἢ σ]χέσιν παρὰ φύσιν, κατὰ φύσιν δὲ δια[θε]τικὸν ψυχῆς κ[ατὰ] κείνησιν ἢ σ[χέ]σιν κ(ατὰ) φ <ύ> σιν. αὕτη [μ]ὲν ἡ τε[χ]νολογία [τ(ῶν) ἀ]ρχαίων (ἐστίν), οἷς καὶ ἡμ <ε> ἵς ἐπόμεθα. κ(ατὰ) [...]ουσιν (γὰρ) καὶ

με[τ]ριοπαθ <ε> ίας περι τ[ὸν] σοφόν. καί φ(ασιν) τὰς μ[ε]τριοπαθ <ε> ίας νε[ῦ]ρα (εἶναι) τῶν πράξεων. [οἱ] δὲ νεώτεροι, [τοῦ]τ' (ἔστιν) οἱ Στωικοί, κατὰ φύσιν] πάθος οὐδὲν κ(ατα) [λεί]πουσιν ψυχῆς. [ταύτη] γ(άρ) φ(ασιν) ἐνφ[έρ]εσθαι τὸ παρὰ φύσιν] ἐκ τῆς πάθ[ους] φ[ων]ῆς· ἦ καὶ τὸ π[ά]θος ἀ[π]έδοσαν· [π]άθος (ἐστίν) ὁρμὴ πλ[εο]νάζουσα, τῆς ὁρ[μ]ῆς αὐτοῖς ἐξακ[ουο]μένης οὐχὶ ἀν[τι] τῆς ὑπερτάσεω[ς], ἀλλ(ὰ) ἀντι τοῦ ἀπ <ε> ιθὲς εἶναι τῷ αἰ ροῦντι [λό]γωι. ἀλλ(ὰ) το[ῦ]το [το]ῖς ν(εωτέροις) μελήσει. ἡμῖν δὲ [λ]εκτέον κ(ατὰ) φύσιν πάθη περι τὴν ψυχ[ή]ν μνήμην, διαλογισμόν, τὰ ὅμοι[α]. * παρὰ φύσιν δὲ ἀμνημοσύνην, ἀλο[γ]ίαν, τὰ ἐοικότ[α]. ** τ(ὼν) τε παθῶν [τ(ὼν)] περι [τ]ὴν ψυχὴν [δ]ύο (ἐστίν) τὰ γενικώ[τ]ατα κ(ατὰ) τοὺς ἀρχ[αίο]υς· ἡδονή τε γ(άρ) [κ]αὶ ὄχ[λ]ησις, τὰ δ[έ] μετα ξὺ κ(ατ') ἐπ[ί]μειξ[ι]ν γί(νεται) τ(ὼν) εἰρ[η]μένων. κατὰ δὲ τοὺς Στω[ι]κοὺς τέ[σ]σ[α]ρά (ἐστίν) τὰ γενικώτατα [τῆ]ς ψυχῆς [πά]θη· ἡδονή γ(άρ) καὶ ἐπιθυμ[ί]α, φόβος [τε] καὶ λύπη. καὶ ἡδονή μ(έν) κ[αὶ] ἐπιθυμ[ί]α κα[θ'] ὡς ἂν ἀ[γ]αθοῦ φαντα[σίαν] γί(νονται), ὦν [ἡ] μ(έν) ἡδ[ον]ή γί(νεται) κ(αθ') ὡς ἂν ἀ[γ]αθοῦ παρουσίαν, ἐ[φ'] ὧι οἷόν τε ἡδ[ε]σθαι· εἶδη δὲ αὐτῆς τέρ-] [ψις,] χάρις, τὰ παραπλήσια· ἡ δὲ ἐπιθυ-] [μ[ί]α] κ(αθ') ὡς [ἂν] ἀγαθοῦ γί(νεται) προσδοκίαν· [ἐπιθυμοῦμεν γ(άρ) πάντες προσδοκῶντες] τάγαθόν. ^[45]

- 3 * ἡ τε λύπη καὶ <ὁ> φόβος κ(αθ') ὡς ἂν κακοῦ φαντασίαν γί(νονται), ὦν ὁ μ(έν) φόβος <καθ'> ὡς ἂν κακοῦ προσδοκίαν γί(νεται)· φοβούμεθα γὰρ προσδοκῶντες τὸ κακόν. * ἡ δὲ λύπη κ(αθ') ὡς ἂν κακοῦ παρουσίαν· λυπούμεθα γ(άρ) ἐπὶ τοῖς παροῦσι κακοῖς. καὶ ταῦτα μ(έν) οὕτως. ** πάθος δὲ λεκτέον εἶναι σωματικόν εἶναι σωματικὸν διάθεσιν σώματος κατὰ κείνησιν ἢ σχέσιν. ** τῶν δὲ σωματικῶν παθῶν ἃ μ(έν) (ἐστίν) τεταγμένα, ἃ δὲ ἄτακτα. καὶ ἄτακτα μ(έν) (ἐστίν) πάθη τὰ ἄλλοτε ἄλλως λυόμενα, οἷον ποτὲ μ(έν) κ[ατ'] ὀλίγον, ποτὲ δὲ ἀθρόως. * τῶν δὲ τεταγμέν[ων] παθῶν ἃ μ(έν) ἰδίως λέγεται πάθη, ἃ δὲ νοσήματα. * καὶ ἰδίως πάθη ἐστίν τεταγμένα τὰ κατ' ὀλίγον λυόμενα. τῶν δὲ νοσημάτων ἃ μ(έν) (ἐστίν) ἰδίως νοσήματα, ἃ δὲ ἀρρώστηματα. καὶ νοσήματα μ(έν) (ἐστίν) τὰ ἐμμόνους τὰς κ(ατα)σκευὰς ἔχοντα περι τὰ σώματα ὑποληπτούς τε χρόνους φερόμενα τῆς λύσεως κατ' ἐλάχιστον. καὶ γὰρ νοσήματα εἴρηται ἀποτοῦ ἀπὸ τοῦ ἐννεοσσευκέναι περι τὰ σώματα, ἧ καὶ διοίσει τὸ τεταγμένον πάθος τοῦ νοσήματο(ς), καθὼς τὸ μ(έν) πάθος κατ' ὀλίγον τὴν λύσιν λαμβάνει, τὸ δὲ νόσημα κατ' ἐλάχιστον. τὸ μ(έν) γ(άρ) ὀλίγον ἐκ πολλῶν ἐλαχίστων συνέστηκεν. * τὸ δὲ ἐλάχιστον μέρος οὐκ ἔχει, [ὥ]στε νόσημα [οὐ] τεταγμένον. ἀρρώστημα δὲ τὸ σὺν τῷ κ(ατα)σκευῇ ἔχειν περι τὰ σώματα ἔτι καὶ παρειρῆσθαι τὴν ῥῶσιν τ(ὼν) σωματ(ων)· ἀπὸ τούτου γὰρ καὶ εἴρηται ἀρρώστημα. ** διαφέρει δὲ νόσημα νόσου καὶ ἀρρώστημα ἀρρωστίας. * νόσημα μ(έν) γ(άρ) (ἐστίν) ἔμμονος κατασκευὴ περι μέρος τι τοῦ σώματος χρόνους ὑποληπτούς τῆς λύσεως ἔχουσα. * νόσος δὲ ἔμμονος κατασκευὴ περι ὅλον τὸ σῶμα τῆς λύσεω(ς) ὑποληπτούς ἔχουσα χρόνους. * λέγεται τε νόσος διχῶς, κοινῶς τε καὶ ἰδίως· κοινῶς μ(έν) πᾶν παρὰ φύσιν πάθος, καθ' ὃ σημαίνον· καὶ ὁ πυρετὸς λέγοιτ' ἂν νόσος. * ἰδίως δὲ ἔμμ[ο]νος κ(ατα)σκευὴ περι τὰ σώματα τῆς λύσεω(ς) ὑποληπτούς ἔχουσα χρόνους. * ἀρ-] [ρῶ]στημ[α] τε ὡς ὁμο[ί]ως λέ[γεται] κοινῶς τε καὶ ἰδ[ί]ως· κοινῶς μ(έν) πάλιν πᾶν παρὰ φύσιν πάθος, καθ' ὃ σημαίνον· ὁ πυ[ρ]εταίνων ἀρρωστεῖν κληθήσεται. ^[45]

- 4 ** ἰδίως [δὲ] κατασκευὴ περι τὰ σώματα, ἧτις τῆς λύσεως ὑποληπτούς ἔχει χρόνους [σὺν] τῷ παρηρῆσθαι τὴν ῥῶσιν τ(ὼν) σωματ(ων). * εἰρῆσθαι δὲ τ[ὸ] πάθος συμβέβηκε[ν] ἀπ[ὸ] τοῦ παρακολουθοῦντος [ἧ] ἀπὸ τόπου. ἀπὸ μ(έν) γ(άρ) παρα[κο]λου[θ]οῦντος πάθ[ους] εἰρῆ[σθ]αι τὸν π[υρ]ετὸν ἀπὸ τοῦ πυρῶδε[ς] (εἶναι) τὸ ἐπόμεν[ο]ν καὶ παράλυσιν τὸ ἐπόμενον ἐν παραλύσει· ἀπὸ γ(άρ) τοῦ λελύσθαι τὸν τόνον. ἀπὸ τόπου δὲ τὴν ὀνομασίαν [ἔ]σχε· φρενεῖτις· τὸ γ(άρ) πάθος περι τὰς φρένας συνίσταται, οὐχὶ τὸ διάφραγμα, [το]ῦτ' (ἔστιν) τὸ λογιστικὸν μέρος — τῆς ψυχῆς. ***** [.....] λο .. ος νόσοι. Περι τοῦ προκειμένου δεῖ προλαβεῖν, ὡς

κοινότερον τοῖς ὀνόμασι π(ροσ)χρώμεθ(α) νόσους ἢ πάθη λέγοντες· τὰς γὰρ τούτ(ων) διαφορὰς γινώσκομ(έν) τε καὶ ὑπεμνήσαμ(εν) ἐν τοῖς προγεγραμμέ νοις· * στάσις δὲ περὶ τοῦ ἐκκειμένου. οἱ μ(έν) γ(άρ) εἶπον γί(νεσθαι) νόσους παρὰ τὰ περισσώμα τα τὰ γινόμενα ἀπὸ τῆς τροφῆς, οἱ δὲ παρὰ τὰ στοιχεῖα. καὶ οἱ μ(έν) ἀρχὴν καὶ ὕλην ὑποθέμενοι τὰ περισσώματα τ(ῶν) νόσων λόγους κομίζουσι τοιούτους. * Εὐρ[υ]φῶν [γ(άρ)] τοι ὁ Κνίδιος οἶται τὰς νόσους ἀποτελεῖ[σθ]αι τρόπῳ τοιούτῳ· ὅταν ἡ κοιλία, φ(ησίν), τὴν ληφθεῖσαν τροφήν μὴ ἐκπέμπῃ, ἀπογεννᾶται περισσώματα, ἃ δὴ ἀνενεχθέντ α ὡς τοὺς κ(ατὰ) τὴν κεφαλὴν τόπους ἀποτελεῖ τὰς νόσους· ὅταν μ(έν) τοι γε λεπτή καὶ καθαρ[ᾶ] ὑ(πάρχη) ἡ κοιλία, δεόντως γίνεται ἡ πέψις [ὅτ]αν δὲ μὴ ᾗ τοιαύτη, — συ[μβα]ίνει τὰ προκείμενα γί(νεσθαι)·. * Ἡρόδικος δὲ ὁ Κν[ί]δ[ι]ος [λ(έγ)]ων περὶ τῆς τ(ῶν) νόσων αἰ(τίας) καὶ αὐτὸς κατ[ᾶ] μ(έν) [τι σ]υναγορεύει τῷ Εὐρυφῶντι, κ(ατὰ) δὲ τι διαφέρει· καθ' ὃ μ(έν) γ(άρ) καὶ αὐτὸς τὰ περισσώματα αἷτια λέγει τῆς νόσου (εἶναι), συμφέρεται· καθ' ὃ δὲ φ(ησιν) μὴ διὰ <τὸ> τὴν κοιλίαν καθαρὰν εἶναι ἢ λεπτ[ήν], διαλλάσσει χρώμενος αἰ(τία) τοιαύτη· ὅταν γ(άρ) ἀκίνη <τῇ> σάντες οἱ ἄνθρωποι προσενέγκωνται τροφήν, συμβαίνει ταύτην μὴ διοικεῖσθαι, ἀλ(λὰ) λιτὴν καὶ ἀκατέργαστον παρακειμένην εἰς περισσώματα ἀναλύεσθαι. ^[10]

5 * ἐγ μ(έν) τοι γε τῶν περισσωμάτων ἀποτελεῖσθαι δισσὰς ὑγρότητας, μίαν μ(έν) ὀξεῖαν, τὴν δὲ ἑτέραν πικράν, καὶ παρὰ τὴν ἐκατέρας ἐπικράτειαν διάφορα γί(νεσθαι) τὰ πάθη. λέγει δὲ ὡς παρ <ᾶ> τὴν τούτ(ων) ἐπίτασιν ἢ ἄνεσιν διάφορα ἀπογενν[ᾶ]σθαι τὰ πάθη, οἷόν τι λέγω, ἐὰν ἀναιμένη μάλλον ἢ ἡ ὀξεῖα καὶ μὴ ἄκρατος, ἀναλόγως δὲ καὶ ἡ πικρὰ μὴ ἄγαν ἢ πικρά, ἀλ(λὰ) ἔλασσ <όν> ὡς ἔχη, ἢ ἐπιτεταμέναι ὦσιν, διάφορα γενήσ <εσ> θ(αι) καὶ τὰ πάθη κατὰ τὰς τ(ῶν) ὑγροτήτ(ων) κράσ <ε> ις. καὶ παρὰ τοὺς τόπους δὲ διάφορα ἔσται τὰ πάθη· ἐὰν μ(έν) λόγου εἵνεκα ἐπὶ κεφαλὴν οἰσθῇ ἡ πικρὰ ὑγρότης, τὰτὸ γενήσεται πάθος, * ἐὰν δὲ νῦν μ(έν) ἡ πικρὰ [τῆς] εἰς τὴν κεφαλ(ήν) ἐνεχθῇ, νῦν δὲ ἡ ὀξεῖα, γεν[ή]σεται διαλλάσσοντα τὰ πάθη. * ἀλ(λὰ) γ(άρ) καὶ παρ' αὐτοὺς τοὺς τόπους γενήσεται διαλλάσσοντα τὰ πάθη, ὅταν διάφοροι ὦσιν, ἐφ' οὗς ἡ ἐπιφορά· παρὰ γ(άρ) τὸ ἐπὶ κεφαλὴν ἢ ἐπὶ ἥπαρ ἢ σπλῆνα φέρεσθαι τὰς ὑγρότητας διαφέροντα ἀποτελεσθήσεται τὰ πάθη. — καὶ ἐν τούτοις ἡ τοῦ Ἡροδίκου δόξα. Ἰπποκράτης δὲ φ(ησιν) αἰ(τίας) (εἶναι) τῆς νόσου τὰς φύσας, καθὼς διείληφεν περὶ αὐτοῦ Ἀριστοτέλης. * ὁ γὰρ Ἰπποκράτης λέγει τὰς νόσους ἀποτελεῖσθαι κ(ατὰ) λ(όγον) τοιοῦτον· ἢ παρὰ τὸ πλῆθος τῶν προσφερομένων(ων) ἢ παρὰ τὴν ποικιλίαν ἢ παρὰ τὸ ἰσχυρὰ καὶ δυσκατέργαστα (εἶναι) τὰ προσφερόμενα συμβαίνει περισσώματα ἀπογεννᾶσθαι, καὶ ὅταν μὲν πλείονα ἢ τὰ [προσενεχθ]έντα, κατακρατ[ο]υμέν[η] ἢ ἐνεργοῦ[σ]α τὴν πέψιν θερμότης π(ρὸς) πολλῶν [ὄ]ντ(ων) προσαρμάτων οὐκ ἐνεργεῖ τὴν πέ[ψ]ιν· ἀπ[ὸ] δὲ τοῦ ταύτην παραποδίζεσθαι πε[ρ]ισσώματα γί(νεται). ^[45]

6 ὅταν δὲ ποικίλα ἢ τὰ π(ροσ)ενεχθέντα, στασιάζει ἐν τῇ κοιλίᾳ πρὸς ἑαυτά, καὶ κατὰ τὸν στασιασμόν μεταβολὴ εἰς περισσώματα. ὅταν μέντοι γε ἐλάχιστα καὶ δυσκατέργαστα ἢ, οὕτως παραποδισμὸς γί(νεται) τῆς πέψεω(ς) διὰ τὴν δυσκατεργασίαν καὶ οὕτως μεταβολὴ εἰς περισσώματα· ἐγ δὲ τῶν περισσωμάτων ἀναφέρονται φύσαι· αἱ δὲ ἀν[ε]νεχθεῖσαι ἐπιφέρουσι τὰς νόσους. ταῦτα δὲ ἔφησεν ἀνὴρ κει[ν]ηθεὶς δόγματι τοιούτῳ· τὸ γ(άρ) πνεῦμα) ἀναγκαϊότατον καὶ κυριώτατον ἀπολείπει τ(ῶν) ἐν ἡμῖν, ἐπειδὴ γε παρὰ τὴν τούτου εὐροῖαν ὑγεία γί(νεται), παρὰ δὲ τὴν δύσροῖαν νόσοι. δίκην τε ἐπέχειν ἡμᾶς φυτῶν· ὡς γὰρ ἐκεῖνα π(ροσ)ερρίζωται τῇ γῇ, οὕτως κ[αὶ] αὐ[τοῖ] π(ροσ)ερριζώμεθα πρὸς τὸν ἀέρα κατὰ τε τὰς ῥίνας καὶ κατὰ τὰ ὅλα σώματα. εἰκέναι μὲν γε φυτοῖς ἐκείνοις, <οἱ> στρατιῶται καλοῦνται. ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνοι προσερριζωμένοι τῷ ὑγρῷ μεταφέρονται νῦν μ(έν) ἐπὶ τοῦτο τὸ ὑγρόν, νῦν δὲ ἐπὶ τοῦτο, οὕτως καὶ αὐτοὶ οἰονεῖ φυτὰ ὄντες προσερριζώμεθα π(ρὸς) τὸν ἀέρα καὶ ἐν κεινήσει ἐσμ(έν) μεταχωροῦντες νῦν μὲν ἐπὶ τάδε, αὐθις δὲ ἐπ' ἄλλην. εἰ δὲ ταῦτα, φανερόν ὡς

κυριώτατόν (ἐστίν) τὸ πνεῦμα. τούτ(ων) ἐκκειμέν(ων), ὅταν γέν(η)ται περισσώμα <τα> , ἀπὸ τούτων γί(νονται) φῦσαι, αἱ δὴ ἀναθυμ(ιαθεῖσαι) τὰς νόσους ἀποτελοῦσι· παρά τε τὴν διαφορὰν τ(ῶν) [φ]υσῶν ἀποτελοῦνται αἱ νόσοι [ζαί] . ἔν μ(έν) γὰρ πολλὰ ὥσι, νοσάζουσιν, ἔν δὲ ἐλάχισται, πάλι νόσους ἐπιφέρουσιν· παρά τε τὴν μεταβολὴν τῶν φυσῶ(ν) γίνονται αἱ νόσοι· διχῶς δὲ μεταβάλλουσιν ἢ ἐπὶ τὸ ὑπέρμετρον θερμὸν ἢ ἐπὶ τὸ ὑπ[έ]ρμετρον ψυχρόν. καὶ ὁποῖως ἂν γ[έ]νηται ἡ μεταβολή, νόσους ἀποτελεῖ. [καὶ ὡς μ(έν) ὁ Ἀριστοτέλης οἶται περὶ Ἱπ[οκρά]του, ταῦτα. ** ὡς δὲ αὐτὸς Ἱπποκράτης λέγει, γί(νεσθαι) τὰς νόσους [π(αρά) τὰς διαφορὰς τ(ῶν) ἐν τῇ συστάσει φύσεων ἀνθ[ρωπ-] . [45]

7 λέ-] γει δι[.....] ἢ ὑπ[.....] χολῆς καὶ φλέγμα[τος] ταῦτα ἐπὶ δὴ γινομένοις [.....] καὶ [ζύν] οὔσι συν[ίστ]ασθ[αι] τοῦ παρόντος φλέγματος [.....] ὡν εἶναι ἐν ἡμῖν κ(ατὰ) φύσιν τὸ αἷμα [.....] τῶν [ια]τρῶν· παρὰ φύσιν τε τὴν εἰς [.....] ὅτι αὐταὶ μ(έν) ἐν [ἡμῖν] γί(νονται) αἱ νόσοι [διὰ τῆς] φλεγμασίας. τάδε γ(άρ) ἐκτὸς [.....] πόνων ὑπερμέτρ[ων], κ(ατα)ψύξεως, [θερμότητος.] παρὰ τε τὴν τῆς χολῆς καὶ τοῦ φ[λέγματος] κατάψυξιν ἢ θερμ[ό]τη[τ]α π[ερ]ιγί(νεσθαι) [τὰς νό-] σους. ** ἀλ(λὰ) γ(άρ) ἔτι φ(ησὶν) Ἱπποκράτης [γί(νεσθαι) τὰς] νόσους ἢ ἀπὸ τοῦ πνεύματος ἢ [ἀπὸ τ(ῶν) δια-] τημάτ(ων), καὶ τούτ[ων τὴν] ὑποτύπ[ωσιν] δοκεῖ ο(ὔτως) ἐκτίθεσθαι· ὅταν μ(έν) γ(άρ), φ(ησὶν), ὑπὸ [τῆς] αὐτῆς νόσου πολλοὶ ἀλίσκωνται [ἅμα, τὰς] αἰτίας ἀναθέσθαι [δεῖ] τῷ ἀέρι· παρὰ [γ(άρ)] τοῦτ[ο]ν γί(νεται) ἡ αὐτὴ νόσος. ** ὅταν [μ(έν)τοι] π[ολλὰ] εἶδη καὶ ποικίλα γί(νηται) νόσων, [αἴ(τια), φ(ησὶν), λεκ-] τέον τὰ διαιτήματα, οὐχ ὑγιῶ[ς] ποι-] ούμενος τὴν ἐπιχείρησιν. ἐν[ίοτε γ(άρ)] τὸ αὐτὸ αἴ(τιον) πολλῶν καὶ ποικίλ[ων] νοσημάτων γίνεται· κ(ατα)σκευαστικὸν [γ(άρ)-] τοι πλῆθος καὶ πυρετοῦ καὶ πλευ[ρίτι-] δος καὶ ἐπιληψίας (ἐστίν), ὅπ[ε]ρ κ(ατὰ) σύσ[τασιν] τῶν σωμάτων ἀναδεχομένων(ων) τ[ί]κτει καὶ τὰς νόσους. οὐ γὰρ δὴ πάντ(ων) [σωμάτ(ων)], ἐπεὶ ἔν (ἐστίν) αἴ(τιον), ἤδη μία καὶ νόσο <σ> φέρ[ε]ται, ἀλλ', [ὥ]σπερ εἵπομεν, πολλὰ καὶ ποικίλ[α] εἶδη. καὶ [τᾶ]μπαλιν (ἐστίν) ὅτε ὑπὸ διαφερό[ντ(ων) αἰ(τίων)] τὰτὰ γί(νεται) πάθη. καὶ γ(άρ) διὰ πλῆθος ἢ [κοιλία] ρεῖ, ἔτ[ι] καὶ διὰ δριμύτητα, εἰ χ[ολή] ἢ [π(αρα)ρρεῖ]. ἐξ ὧν φανερόν, ὡς ψεύδε[ται] περὶ [τούτ(ων) ἀνὴρ], ὡς προϊόντος ἐπιδείξομεν τοῦ λό(γου). ** [ἐκεῖνο] μέντοι γε ῥητέον, διότ[ι] ἄλ[λως] [Ἀριστο-] τέλης περὶ τοῦ Ἱπποκράτους λέγε[ι] καὶ — ἄλλως αὐτὸς φ(ησὶν) γί(νεσθαι) τὰς [νό]σο[υς]. ** οἷς ἐπό-] μενος ὁ <Α> βυδηνὸς Ἀλκαμέν[ης] λέγει γί(νεσθαι) τὰς νόσους, ὡς φ(ησὶν) π[ερὶ] αὐτοῦ Ἀριστοτέλης, διὰ τὰ π[ερισσώ-] ματα τὰ ἀπὸ τῆς τροφῆς [κατασκευα-] ζόμενα· αἴ(τια) γ(άρ) ταῦτα τ(ῶν) νό[σων] (εἶναι). [40]

8 κ(ατὰ)] τοῦτο μ(έν)τοι γε διάφορος φαί[νεται π-] ρὸς τὸν Εὐρυφῶντα, καθ' ὅσον κ(ατὰ τι) μὲν [τ]ὴν κεφαλὴν εἶπεν ἐπ[ικου-] ρικὴν γί(νεσθαι) τ(ῶν) περιττωμάτων, ἀ[πλῶς] δὲ ὁ Ἀλκαμένης εἶπεν· ἀνατρ[έχοντα] [μ]ὲν ὡς τὴν κεφαλὴν τὰ περισσώμα-] τα γί(νεται) ἐπιχορηγούμενα πρὸς τῆ[ς κε-] φαλῆς καὶ ἐπιπεμπόμενα τῷ ὅλῳ — σώματι τὰς νόσους ἐμποιεῖ. ** ὁ δὲ Μεταποντῖνος Τιμόθεος, καθὼς φησιν περὶ αὐτοῦ ὁ αὐτὸς φιλόσοφος, λέγει ἀποτελεῖσθαι τὰς νόσους τρόπῳ τούτῳ· ὅταν μ(έν) γὰρ ἡ κεφαλὴ ὑγιὴς ἢ καὶ [καθ] ἀρα] καθαρὰ, καὶ ἡ τροφή ἀπ' αὐτῆς προστίθεται τῷ ὅλῳ σώματι [καὶ ὁ] ὑγιαίνει τὸ ζῶιον· * ὅταν δὲ μὴ ὑγιὴς ἢ, νόσους ἐπιφέρει τῷ τὰς διεξόδους ἀποφράσσεσθαι· ὅταν γάρ, φ(ησὶν), αὐταὶ ἀποφραγῶσιν, ἀνατρέχον τὸ περισσώμα ὡς τοὺς κ(ατὰ) τὴν κεφαλὴν τόπους τ[έ]ως τῷ μὴ ἔχειν διεξόδον ἐνμένει, ἐ[ν]μείναν δὲ μεταβάλλει εἰς ἀλμυρὸν καὶ δριμὺ ὑγρόν, καὶ εἴτα πλείονα [ἐν]μείναν χρόνον καὶ ῥῆξιν ἐργασάμενον φέρεται εἰς ὅτι οὖν μέρος κ[αὶ] παρὰ [τὰς] τοῦτου διαφορὰς διαφόρους [τὰς] νόσους ἐπιφέρει. * (ἔστι) δ' ὅτε, φ(ησὶν), καὶ [ἀθρό]ως οἰσθὲν ἐπὶ τὴν τραχεῖαν ἀρτηρίαν—λάρυγξ δὲ αὕτη—πνιγμοὺς [ἐπ]ιφέρει καὶ συντόμους ἐξαγωγὰς [.....] νην. * νοσεῖν δὲ φ(ησὶν) τὴν κεφαλὴν [ἢ] δι' ὑπερβολὴν <ν> κ(ατα)ψύξεως ἢ

δι' ὑπερ — β[ολ]ήν θερμότητος ἢ διὰ πληγὴν. ** Α[.]ας δ[ἐ] ι[δίω]ς οἶεται γί(νεσθαι) τὰς νόσους διὰ τὰς τοῦ ἐνκεφάλου καθάρσ <ε> ις. [καθαίρεσ]θαι δὲ τὸν ἐγκέφαλον διὰ μυ[κτῆ]ρων, ὥτων, ὀφθαλμῶν, σ[τ]όματος, κ(ατά) [τ]ε τὰς διαφορὰς το[ῦ π] λήθους τ(ῶν) καθά[ρσ]εων ὑγίειαν γί(νεσθαι) ἢ νόσον. ὅταν μ(έν) γ(ὰρ) κ(ατ') ἐλάχιστον γένηται ἡ κάθαρσις, ὑ[γι]αίνει τὸ ζῶιον, * ὅταν δὲ ὑπερ[κό]ρως, νοσεῖ. λέγει δὲ διὰ ταύτας τ[ὰς] καθάρσεις γί(νεσθαι) πέντε κα[τ]άρρους [desunt duo fere versus] [.]^[3]

9 ..] ιτωι μη [.....] [κ(ατά)ρ]ρους. ** [.....] [Ἡρ]ακλεόδω[ρος [.....]
[..]ενομεν [.....] [τ]ήν αὐτ[ήν]] [.] δύο εἶπον[.....] [...]ς
παρα[.....] [..]εν ὅταν [.....] [τ]ὸ σῶμα ὑγ[ιαίνει (?)] τως νόσοι
[.....] ται τὰ σώμα[τα] ρα[.]προσενεχ[θέντα (?)] πλ[ή]θη,
ἀλ(λά) αἶς περ [.....] καὶ τὰς νόσ[ους] δυσ-] κρ[ό]τως ἐχ[.....] μετρίαν
νόσο[ν] — καὶ κατάψυξιν [.....] Ἡρόδικος δὲ [ὁ Σηλυμβριανὸς οἶεται]
τὰς νόσους [γί(νεσθαι) ἀπὸ τῆς διαίτης ταύ-] την δὲ (εἶναι) κατ[ὰ φύσιν, ὅταν πόνοι προσῶσιν]
καὶ ἄλγη δ' ὅσα [δεῖ, καὶ οὕτως πέψιν μὲν] ἔχη ἢ τροφή, ἐπί[δοσιν δὲ ἀεὶ λαμβάνη] τὰ σώματα
ἀν[αδιδომ(έν)ης τῆς τροφῆς κατὰ] φύσιν. οἶεται γ[ι(ὰρ)] τῇ[ν μ(έν)] ὑγίειαν γί(νεσθαι) κατὰ
φύσιν ἐχόν[τ(ων)] τ(ῶν) σω[μάτ(ων)] περὶ τὴν δίαίταν, τὴν δὲ νόσον π[α]ρὰ φύσιν ἐχόντ(ων)
αὐτ(ῶν). τοῖς μ(έν)τοι[ν] παρὰ φύσιν διατεθεῖ[σιν] πονεῖν π(ροσ)τάσσει ἡ ἱατρικὴ παραγομέ[ν]η
καὶ ο(ὕτως) εἰς τὸ κατὰ φύσιν ἄγει ταῦτα, ὡς αὐτὸς φ(ησιν). * λέγουσιν] δὲ τὸν ἄνδρα τὴν
ἱα[τρικὴν] ἔντεχνον] ἀγωγὴν εἰς τὸ κ(ατὰ) φύσιν [καλέσαι. * καὶ ταῦτα μ(έν)] οὕτως, [ἐ]κεῖνο δὲ
ὅτ[ι] ἀπ' ἐναντί(ων) τῆς τε θερμότητος καὶ ὑγρότητος τ(ῶν) σωμάτων] — συνίστανται νόσοι,
[διατεθρύληται. **] ὁ δὲ Αἰγύπτιος Νινύ[ας] ἰδίως λέγει τὰ μ(έν)] συγγενικὰ γί(νεσθαι) πάθη,
[τὰ δὲ ἀλλότρια *] καὶ τὰ μ(έν) συγγενικὰ [ἔμφυτα τοῖς σώμασιν] εἶναι. * ὑπὸ δὲ ἄλ(λης)
αἰ[ι(τίας)] συνίστασθαι τὰς νόσους τρόπῳ τ[οιοῦτῳ]· ὅταν γὰρ ἡ τροφή ληφθεῖσα μὴ [ἀναδοθῇ
τῷ σώματι, ἀλλ' ἐνμείνῃ, ἡ θερμότης ἢ ἐν] ἡμῖν [οὕσα] περισώματα] ἐξ αὐτῆς ἀπογεννᾷ
[.....] [desunt versus fere sex et viginti] [.]^[27]

10]ινος [.....]νόσους [.....] μ(έν) εἶναι
[.....]επι[.]ν [.....]μιον [.....]αμα [.....]ενον
[.....]απαρα [.....]μὴ διὰ [.....]ἀλγηδό ν
[.....]μενος [.....] [.....]δύνα]μιν [.....]ε
[.....]ιον [.....]σκευ[.....]αμεν δὲ [.....] ψυχ[..]
[desunt versus circa sex] [.]^[7]

11]ν καὶ ὑγί[ε]ϊαν [.....]ἀλμυρὰν δὲ [.....]εμενοσ[..]
[.....] * καὶ [....] [.....]φισ [.....] τοῦ]ς νεφροῦς [.....] τὴν
θερμ(ήν) [.....]ιον μέγα [.....] ἢ δὲ πυρρὰ [.....] καὶ
πρασο[ειδῆς]]ατος τὸ αἶμα [.....]αίτατον [.....]μα το[....]ον ἢ δὲ
μέλαι[να]ντ(ων) [....]μέν(ων) ὑποστάσε[ων]] αἶμα [....] τόπον ἔχει [.....]ε[...]ς **
Ἰππ[ων δ]ὲ ὁ Κρ[ο]τωνιάτης οἶεται ἐν ἡμῖν οἰκείαν (εἶναι) ὑγρότητα, κα[θ'] ἣν καὶ
αἰσθανόμεθα καὶ [υγίαι]νο(μεν)] ἢ ζ[ώμ(εν)]· ὅταν μ(έν) οὖν οἰκείως ἔχη [ἡ] τοιαύτη ὑγρότης,
ὕγιαίνει τὸ ζῶιον, ὅταν δὲ ἀναξηρανθῇ, ἀναισθητεῖ τε τὸ ζῶιον καὶ ἀποθνήσκει. διὰ δὲ τοῦτ' ο
οἱ γ[έροντ]ες ξηροὶ καὶ ἀναισθητοὶ, ὅτι χωρὶς ὑγρότητος ἀναλόγως δὴ τὰ πέλματα ἀναισθητα,
ὅτι ἄμοιρα ὑγρότητος. καὶ ταῦτα μὲν ἄχρι τούτου φ(ησίν). * ἐν ἄλλῳ δὲ βυβλίῳ αὐτὸς ἀνὴρ
λέγει τὴν κατωνομασ[μένην]ν ὑγρότητα] μεταβάλλειν δι' ὑπερβολὴν θερμότητος καὶ δι'
ὑπερβολὴν ψυχρότητος καὶ ο(ὕτως) νόσους ἐπιφέρειν. * μεταβάλλ[ειν δέ] φ(ησιν) αὐτὴν ἢ ἐπὶ
τ[ὸ] πλεῖον ὑγρὸν ἢ ἐπὶ τὸ ξηρότερον ἢ ἐπὶ τὸ παχυμερέστερον ἢ ἐπὶ τὸ λεπτομερέστερον ἢ εἰς
[ἐτ]ερα. καὶ τὸ [αἴ(τιον)] οὕτως νοσολ(ογεῖ), τὰς δὲ νόσους τὰς γινομένας — οὐχ

ὕπ[α]γορεύει. ** Θρασύμαχ[ο]ς δὲ ὁ Σαρδιανὸς αἰ(τίαν) ἀπολεί <πει> τ(ῶν) νόσων τὸ αἷμα· κ(ατὰ) δὲ τῇ[ν] τούτου] μετα[βολή]ν ἀποτελεῖσθαι τὰς [νόσους]. ^[40]

12 με] ταβάλλειν δὲ ἢ δι' ὑπερβολὴν καταψύ[ξ]εως ἢ δι' ὑπερβολ[ή]ν θερμότητος. * τὴν δὲ μεταβολὴν τοῦ αἵματος γί(νεσθαι) ἢ εἰς φλέγμα ἢ χολὴν ἢ [σε]σηπός. * καὶ τὸ μὲν αἷμα ἀπ[λοῦν, τὴν] δὲ χολή <ν> καὶ τὸ φλέγμα καὶ τὸ σε[σ]ηπὸς ποικίλα ὄντα ποικίλας καὶ διαφόρους ἐπιφέρειν — νόσους. ** πάντα [δὲ ὁμοίω]ς φ(ησὶν) Δέξιππος ὁ Κῳιος, <ὅς> οἶται συν[ίστασθαι] τὰς νόσους ἀπὸ τ(ῶν) τῆς τροφῆς [περ]ιττωμάτων(ων), τοῦτ' (ἔστιν) ἀπὸ τε χολῆς καὶ φλέγματος δυ(νάμεων) γι(νομένων) περ[ι] μέρος [καὶ] περὶ ὅλον, κεινουμένων(ων) τοῦτ(ων) μὴ ἐξ ἑαυτ(ῶν), ἀλλὰ παρὰ τὰς [πολλ]ὰς <καὶ> ἀκαίρους τῆς τροφῆς δόσεις, νοσοπ <οἱ> εἶν δὲ ταῦτα καὶ παρὰ τὸ πλῆθος καὶ παρὰ τὸν τόπον καὶ εἶδος, μεταβάλλειν δὲ οἶται καὶ δι' ὑπερβολὴν πάντ(ων)· καὶ γ(ὰρ) θερμότητος κ[αὶ] ψύ[ξ]εως ἢ τοιούτ(ων) παραπλ[η]σίω· καὶ περὶ μ(έν) τούτου φαίνεται παρα[πλη]σίως τοῖς πρ[ό]τερον αἰτιολογ[ώ]ν. * περιττό[το] τερος δὲ α[ὕ]τ(ῶν) φαίνεται[αἱ] κ(ατὰ) τοῦτο· λέγει γ(ὰρ) τηκομένης τῆς χολῆς καὶ τοῦ φλέγματος καὶ ὑγροτέρων γι(νομένων) ἀποτελεῖσθαι ἰχῶρας καὶ ἰδρῶτας σηπομένων δὲ αὐτ(ῶν) καὶ παχυνομένων(ων) ἐπιφέρειν ἥχον, μύξας, λήμας· ἀναξηράνσει δὲ [σ]τερεῶν ἀποτελεσθ(έντων) π[ι]μελὴν καὶ σάρκας γί(νεσθαι)] ἐξ αὐτ(ῶν) λέγει [..... κ]αὶ αἷμα π[.....] λεγόμενα χολὴν [.....] φλέγματος ἐπὶ μειχθ(έντος) τῷ αἵ[μα]τι [...]μα [... τ]ὸ [φ]λέγμα [.....]νθέντος δὲ αὐτοῦ λευκὸν [φλέγμα γί(νεται)], μελανθέντος δὲ καὶ μεταβ[λη]θέντος] μέλαινα χολή. καὶ ἡ μὲν — τοῦ Κῳίου δόξα τοιαύτη ¶ ι ¶. ** Φασίλας δὲ ὁ Τενέδιος λέγει συνίστασθαι τὰς νόσους ἢ παρὰ τὴν ἀποφορὰν τῶν ἐν ἡμῖν ὑγροτήτ(ων) καὶ προστιθεμένων(ων) ἀνοικείοις τόποις ἢ ἀπὸ τ(ῶν) ἀποχωρ <ημάτων> αὐτ(ῶν)· εἶναι γ(ὰρ) φ(ησιν) ἐν ἡμῖν κατὰ φύσιν ὑγρότητ[α]ς καὶ τὰς μ(έν) ¶ τὰς ¶ ὑγρότητας οὐ κατονομάζει τ[. ^[40]

13] ο[.....] αἷμα[.....] κατὰ τὰ [.....] ἀποχω[ρημα]] τόπ[.....] η[.....] ται ἢ ὅτα[ν]] — ἅπασαι. * [.....] φησὶ συν[ίστασθαι] τὰς νόσους ἐκ τοῦ φλέγμα[τ]ο[ς]] λαμβάνει [.....] ἐξ ἑαυτ(ῶν)· εἰ δὲ ἐπὶ [.....] αὕτη γὰρ ἐπιμείνα[σα]] ται δια[τι] θεισῶ(ν) [τὸ ὅ]λον [σ]ῶμα ¶ θαισαπ ¶ λέγει ηγετοί [.. τ]όποις [....] προειρημένα μὴ καθ' [ἐ]αυτά, μετὰ δὲ καὶ τῆς τοῦ σώματος δ[ια]θέσεως ὥσ[τ]ο [..]ε ἐὰν γ(ὰρ) ἔχη ὑπὸ νόσο[υ] τὸ ζῶιον ηελ[....]ν εὐκρότως μ(έν) γ(ὰρ) αὐτοῦ [δια]κειμένου — ὑγεία γί(νεται), δυσκρότως δ[ὲ] ν[ό]σος. Αἰγίμιος δὲ ὁ Ἡλεῖος οἶε[ται] γί(νεσθαι) τὰς νόσους ἢ διὰ πλῆθος τῶν περισσω[μά]τ(ων) ἢ διὰ τρ[ο]φ(ήν). γινόμενον δὲ τὸ πλῆθος [..] ¶ και ¶ νοσοπ[ο]ιεῖν [μ]ὴ ἅπαξ, ἀλλ(ὰ) καὶ πλεονά[κι]ς. * συνίστασθ(αι) [δ]έ φ(ησιν) τὸ πλῆθος τ(ῶν) περισσωμάτων τρόπῳ τοιοῦτω· * σύντηξις γίνεται ἀπὸ τῶν σωμάτων(ων), ἥτις ἀποκρίνεται τῇ μ(έν) κατὰ τὸ λόγ[ω]ν θεωρητόν, τῇ δὲ καὶ κατὰ τὸ αἰσθητόν, — διὰ [δ]ὲ κοιλίας, οὔρων, ὥτων, μυ[κ]τήρων, [σ]τόματος—, τ(ῶν) ἄλλων ἀποκρίσεων γ[ι]ν(ομένων) κατὰ λόγον. εἰ μὴ γ(ὰρ) αὐτὸ σύντηξις ἐγί[νετο] ἀπὸ τ(ῶν) σωμάτων(ων), εἰς ἅπειρον ἂν μετ' [ὀλίγον] εὔξετο τὰ ἡμέτερα σώματα· * καὶ δ[εόν-] τως προσθέσεως γ(ὰρ) γινομένης, μηκέτι δὲ ἀποφορᾶς, εὔλογον ἦ[ν] αὐ[ξ]η[σι]ν γί(νεσθαι) ἐπὶ πλεῖον. * ἐπ <ε> ἰ δὲ οὐ μόνον πρόσθε[σι]ς γί(νεται) τοῖς σώμασιν, ἀλλ(ὰ) πρὸς λόγον τῆς π(ροσ)θέσεως καὶ ἀποφορὰ διὰ τ(ῶν) κατνωμασμένων(ων) ἀποκρίσεων, ταύτη ἐπ' ἐλάχιστον ἢ αὖξ <ησ> ις τ(ῶν) σωμάτων(ων). ** φησὶν δὲ τρέ[φ]εσθ(αι) τὰ σώματα ὑπὸ τῆς νεαρᾶς καὶ ἀπέπτου τροφῆς, γενηθείσης δὲ τῆς [πέ-] ψεως καὶ ἀναδόσεως κενουσθ[αἱ] τὰ ἀγγεῖα καὶ τὰς διεξόδους. ** τὸ δ[ὲ] πλῆθος συνίστασθαι εἰσφερομέ[νης] ἑτέρας τροφῆς, πρὶν τὴν πρῶτ[ην] πέψεωσιν τυχεῖν. ** ὅταν γ(ὰρ) πρό[τερ]ο ν [. ^[45]

14 .. τ]ὴν τρ[οφ]ὴν π[.....] [.....] [καὶ ὅσοι μὲν οὖν τὰς νόσους γί(νεσθαι) λέγουσιν [διὰ τὸ] πλῆθος, [μάλιστα] ἀπὸ τ(ῶν) [περισσω]μάτων(ων)] αἰτιολογοῦντες, [σχεδὸν]

εἴρηνται. ** ἴδωμεν δὲ καὶ τ[οὺς ἀπὸ τῶν περισσω]μάτ(ων) καὶ δια[κρίσεων αἰτιολογ]οῦντας τὰς νόσ[ους κα]ὶ τοὺς ἀπὸ τῆς τ(ῶν) στοιχείων συσ[τάσε]ως οἰομένους συνεστ <άν> αὶ τὰ ἡμέ[τερ]α σώματα. καὶ πρῶτον ἀπὸ Πλά[των]ος. οὗτος γ(άρ) φησιν τὰ ἡμέτερα [σώματα συνίστασθαι ἐκ τῶν] τεσσά[ρω]ν στοιχείων, ὅτι καὶ τὰ ἐν [κό]σμῳ γί(νεται) [ἀνὰ λό(γον)]. διαφέρειν δὲ ταῦτα· σύνφθ[αρσιν, μ]ῖξιν, διάκρασιν. * καὶ σύνφθαρσιν μ(έν)] καὶ σύνχυσιν, ὅταν σώματα διὰ ἑαυ[τῶν ὅλων] ἢ[κ]οντα μίαν ὑπεράν ω ἀποτελέσῃ ποιότητα, ὡς ἐπὶ τῆς τετραφαρμάκου. * μῖξις δέ (ἐστίν), [] ὅταν] ὅταν σώματά τινα ἑαυτοῖς κ(ατὰ) παράθεσιν παρακέ(ηται) καὶ μὴ δι' ἑαυτῶν ἥκη, ὡς σωρὸς πυροῦ, κριθῆς. * δ[ιακρ]ασίς δέ (ἐστίν), ὅταν σώματά τινα ἐπὶ [ἐν σ]υνελθόντα ἀλλήλοις παρακ[έ]ηται, ὡς ἐπὶ τοῦ οἰνομέλιτος βλέπομ[εν]. ἀπὸ] τοιγ(άρ) τοι τῆς τούτ(ων) διαφορᾶς φησιν ὁ Πλάτων τὰ ἡμέτερα σώματα ἐκ τ(ῶν) τεσσάρων στοιχείων συνεστάναι κατὰ σύν[φθαρσιν]. ταύτῃ δὲ μὴ φαίνεσθ(αι) καθ' ἑ(ν) ἐν ἡμῖν πῦρ ἢ] ἄερα ἢ γῆν ἢ ὕγρὸν τῷ κατὰ σύνφθαρσιν αὐτῶν τὰ ζῶι α ἀπο [τελεῖσθαι] [] ** ἀλλὰ γὰρ λέγει ἀνὴρ καὶ τινα τ(ῶν) ἐν ἡμῖν μερ(ῶν) διαφόρου τε[τ]ευ[χ]έν[αι κ]ράσεως ἐκ τ(ῶν) στοιχείων. οὐ γ(άρ) ὡσαύ[τ]ως κέκρται κεφαλὴ ἢ χεῖρ, ἀλλὰ [ἄλ]λως μ(έν) κεφαλὴ, ἄλλως δὲ θώρα[ξ, ἐ]πεί κοινῶς ἕκαστον τ(ῶν) ἡμετέρων [σωμά]των διαφόρου κράσεω(ς) τετύχηκε[ν, ὅθεν] καὶ αὐτὰ διάφορα ἑαυτ(ῶν) . * ἔτι γε μὴν φ(ησιν) ὡς ὁ μυελὸς(ς) συνέστηκεν [ἐ]κ τῶν τεσσάρων στοιχ[ε]ίων καὶ κύρ[ιος] εὐθύς (ἐστι) τ(ῶν) ἐν ἡμῖν ἀπάντ(ων), χρώμενος πιθανότητι λόγων τοιαύτη· ἀνῆφθαι γ(άρ) ἐκ τοῦ μυελοῦ τὴν ψυχὴν τὴν τὸ ὅλον σῶμα διοικ(οῦσαν) [evanidi versus tres] κυριώτ[ατ-] . [4]

15] καὶ μὴν τ[.....] καὶ [.....] ὕστ[.....] καὶ ἀνι[.....] χοίς [.] να[.....] καὶ ἄμα [.....] δ[.] ν τοῖς [.....] [.....] το[.....] [.....] ἀεὶ τὰ βόει[α] λέγει δευ[τερ-]] χεῖ[....] αἱ[.....] στοιχείων ἐχ[.....] συνεστηκ[.....] κοιλ [ε] ἰῶν κα[.....] ἐκκειμέν[ων]. * διαί[ρῶν δὲ τὸν μυελὸν εἰς] μέρη τινὰ κα[τὰ ἕκαστον] μέρος [δ]ιάφορον σχῆμα ἀπο[δίδωσιν· τὸ] γ(άρ) ἐνκεφάλου σχῆμα λεγόμε(ν)ον φησιν (εἶναι) καὶ περιφερὲς καὶ κεκυ[κλωμ(έν)ον, *] τοῦ δὲ λοιποῦ μυελοῦ ὁ ν[ωτιαῖος περι]έχουσι ὁστέοις καταλείπ[εται στέγειν.] αὐτῆς [τε τῆς] τε τῆς [ψυχῆς γ μέρη] (εἶναι) λέγων τὸ μ(έν) λογιστικὸν [ὡς ὀχυρωτάτῳ] τῷ ἐν[κε-] φάλῳ ἀπολείπει[ι, τὸ μ(έν)τοι ἄλογ]ον μέρος[ς] αὐτῆς ἐν τῷ [] ν[ωτιαίῳ μυ]ελῷ. συ[ν-] εστάναι δὲ φ(ησιν) τὰ [ὁστέα μίξει γ]ῆς τε καθ(αρᾶς) καὶ μυελοῦ, ἐναλ[λαγῆ]ναι δὲ τ[οῦ] πυρός τε αὐτὰ ἐνπῆξει [καὶ τετ]ηκότος. ** τὴν] δὲ σάρκα συνεστά[να]ι ἕκ τε γῆ[ς καὶ ὕδα]τος καὶ πυρός καὶ ζύμης τιν[ὸς ἐχούσης] ὁ γρότητα ἀλμυράν τε καὶ δριμ[υ]εῖαν. **] παρεσπάρθαι δ' ἐν τῇ σαρκὶ καὶ ὕγροτ[έραν τι]νὰ θερμότητα πεποιημένην. * τ[ὸ ὕγρὸν] δὲ ἐν ταῖς ὑπερβαλλούσαις ἐν [καύσεσι] τη [ι] κόμει[ν]ον ψύχειν [τὴν θερμασίαν, ἐν] ταῖς δὲ ὑπερβ[αλ]λούσαις ψύξει[σιν ἐν]αντιοῦσθαι καὶ [θερμ]ὸν παρέχ[εσθαι] τὸ σῶμα. * τὰς [δὲ] πλείστας [σάρκας] (εἶναι) περὶ τὰ ἀψυχ[ότ]ερα τ(ῶν) ὁστών· [περὶ] μηροῦ[ς] γὰρ καὶ κνήμ[ας] καὶ γλουτοῦ[ς πο]λλὰς σάρκας ὑπάρ[χειν], ἐπειδή[περ αὐτ(ῶν)] τὰ ὁστέα ἀψυχ[ότ]ερά (ἐστίν), ** περ[ὶ δὲ τὴν] κεφαλὴν ὀλί[γ]ας, * περὶ [δὲ] γ[λῶσσαν] ποι[εῖ]ται αὐτῆς ὁστέα τὰ ψυχότερα [μεστά. [45]

16 *] ἀμέλει ἀρ[γεῖν φ(ησιν) τὰ παχέα·] λέγεσθαι γ(άρ)· ‘παχεῖα γαστήρ [λεπτὸν] οὐ [τ]ίκεται νόο[ν].’ **] τὰ τε ὁστέα φ(ησὶν) [πεπηγέ]ναι [ἀ]ποστηρί[γμα]τ[ος] χάριν. ἄρθρα δὲ α[ὐ]τοῖς πεποι[ῆ]σθαι π(ρὸς) τὰς συστολὰς καὶ [κ]άμψεις. * νεῦρα δὲ τούτοις ἔξωθεν [..] τὴν σκληρότητα τ(ῶν) ὁστ(ῶν) διὰ τὰς κ(ατὰ) πρ[ο]αίρεσιν κειν[ή]σεις. * σάρκας δὲ διὰ προβολὴν ψύχους τε καὶ θάλπους. * τὰ τε νεῦρα συνεστάναι ἐξ σαρκὸς ἀζύμου καὶ ὁστέων κ(ατὰ) τινα ἰδίαν κρᾶσιν. ** ὦδε καὶ φλέβας * παρα[σκευάζ]ει δύο, τὴν μ(έν) εἰς δ[ε]ξιὰ τὴν [δὲ] εἰς

εὐώνυμα, ὧν τῆς μ(έν) δεξιᾶς τὰς ἀποσχίδας κ(ατα)πλέκε[ι]ν τὰ εὐώνυμα μέρη, * τῆς δὲ εὐωνύμου] τὰ δεξιά. κοιλίας τε δύο ὑπάρχειν, ὧν τ[ῆ]ν μ(έν) ἄνω, τὴν δὲ κάτω καὶ τὴν κάτω ὑποκεῖσθ(αι) πρὸς ὑποδοχὴν τ(ῶν) περιττωμάτων(ων). περὶ ταύτη δὲ γενέσθαι μακ[ρ]όν τε καὶ εἰλιγμένον ἔντερον, ἵνα μὴ <ή> λαμβ(ανομένη) τροφὴ ῥαδίως κ(ατα)φέρηται, ἀλλ(ὰ) ὑπομένη ποσοὺς χρόνους. * ὡς γ(άρ) τ(ῶν) κα[τ'] εὐθυωρίαν κειμένων(ων) ποταμῶν τὰ ρεύματά (ἐστίν) [οὐκ] ἀνάσχετα, τ(ῶν) δὲ σκολιῶν ἡπιώτερα διὰ τὸ ἐνκόπτεσθαι, ο(ὕτως) εἰ μ(έν) βρα[χὺ] ἐγένετο τὸ ἔντερον τὸ π(ρὸς) τὴν κάτω κοιλίαν καὶ εὐθύ, κἂν ἐφέρετο ῥαδίως [ή] τροφὴ. * ἐπεὶ δὲ σκολιόν τέ (ἐστίν) καὶ πολ[ύμ]ηκες, ταύτη ἐπιμένει πολλοὺς χρόνους). [κ]αὶ περὶ μ(έν) τοῦ σώματος τοσαῦτα. [λ]έγει δὲ καὶ περὶ τῆς ψυχῆς, ὡς τρι[μ]ερῆς (ἐστίν), καὶ τὸ μ(έν) τι αὐτῆς (ἐστίν) λογικόν, τὸ δὲ θυμικόν, τὸ δὲ ἐπιθυμητ[ικ]όν. καὶ τὸ μ(έν) λογικὸν ἀπολείπει περὶ [τ]οῦ σ κ(ατὰ) τὴν κεφαλὴν τό πους· εὐφυῆς γ(άρ) [αὖ]τῃ γί(νεται) π(ρὸς) παραδοχὴν τοῦ ἡγεμονικ(οῦ)· [τὸ] δὲ θυμικὸν ἔταξεν περὶ τὴν καρδ(ίαν), [οὐ] π[ό]ρρω μ(έν) τεταγμένον τοῦ λογικοῦ, [ὑπ]οτεταγμένον δὲ τῷ λογικῷ, [ἵν]α δὴ καὶ ὑπήκο <ον> αὐτῷ γί(νηται). * τὸ μέντοι [γ] τὸ ἐπιθυμ <ητ> ἰκὸν ἔταξεν μεταξὺ δια[φρά]γματος καὶ ὀμφαλοῦ. * ἐπέστησεν [δὲ] τὸ ἥπαρ τῇ ἐπιθυμίᾳ κάτοχον, ἵνα τὰς ἐπιθυμίας τα[πεινοῖ] τοῖς εἰδώλοις,] τόν τε πνεύμονα π(ρὸς) τῇ κ[αρδίᾳ], ἥς ὀξεία] ἡ φύσις, μαλακὸν τά[σσει] σπύγγον, ἵνα] ἡ καρδία, φ(ησίν), πυκνὸς κ[εῖν]τος οὐσα ἀλ-] λομένη μὴ [ῥηγνύηται. ^[5]

17 * τὸν δὲ σπλῆνα] λέγει ἐγμαγ[εῖ]ο[ν] (εἶναι) ἔτοιμον ἀεὶ π(αρα)κεῖμ(εν)ον,] ἐπειδήπερ νοσο[ῦν]τι μὲν τῷ ἥπατι καὶ] αὐτὸς συννο[σεῖ] καὶ [συναύξεται, τῷ δὲ] ὑγιαίνουντι συνυγιαίνει, [ἀεὶ ἄγων αὐτὸ] εἰς τὸ κατὰ φύσιν. καὶ περὶ τῆ[ς] ψυχῆς] δὲ ταῦτα. * λέγει δὲ γί(νεσθαι) τὰς νό[σους] τριχῶς, ἢ παρὰ τὰ στοιχεῖα [ἢ παρὰ τὴν] γένεσιν τῶν σωμάτων ἢ παρὰ τ[ὰ] τοῦτ(ων)] περισώματα. καὶ παρὰ μὲν τὰ στ[οιχεῖα] γίνονται νόσοι, ὅταν ἢ πλείονα γένη [τὸ] εἶδος μεταβάλλῃ ἢ ἐν ἀνοικείῳ [καθί-] ση· καὶ γ(άρ) πλείονα γενόμενα τα[ῦτα] τὰ στοιχεῖα νόσους κ(ατα)σκευάζ[ει] διὰ τὸ πλῆθος. * καὶ μὴ ν καὶ ἐγβάν[τα τοῦ] οἰκείου εἶδους πάλι ἐνποιεῖτ[αι] ἑτέροις. ἀλλὰ γ(άρ) ὡς ὁμοίως καὶ ἐν ἀνοικ[εῖ]οις τό-] ποις ταχθέντα νόσους ἐπιφέ[ρει] πολλὰς] τοῦτο τὸ δὴ ἐν ἀνοικείῳ τόπ[ω] γι(νόμενον) εἶδος]. καὶ παρὰ μ(έν) τὴν τ(ῶν) στοιχείων διά[θεσιν] οὕτως συνίστανται αἱ νόσοι. ** π[αρὰ] δὲ α[ὔ]τῃ τὴν γένεσιν τ(ῶν) σωμάτων γί(νονται) νόσοι τινὲς τοιούτ(ων), οἷον ἡ σὰρξ λαμβάνει τὴν γένεσ[ιν] ἐξ αἵματος πεπηγότος καὶ συνεσ[τα-] μένου, τὰ δὲ νεῦρα ἀποτελεῖται ἐκ [τῶν] [ε] ἰνῶν τοῦ αἵματος. ταύτη δὲ ἀναιρ[ε-] θεισῶν τ(ῶν) τοῦ αἵματος ἰνῶν ἄπη[κτον] διαμένει λοιπὸν τὸ αἶμα, ὃ γί(νεται) ἐν ἐκ[εῖνῃ]. ὅτι ἡ μ(έν) σὰρξ ἐξ αἵματος λαμβάνει τὴν γένεσιν, τὰ δὲ νεῦρα ἐκ τ(ῶν) το[ῦ] αἵματος ἰνῶν. ταύτη δὴ συνέχεται, φησίν, καὶ τρέφεται τὰ σώματα ταῦ[τα] πρὸς τῆς πειμελῆς, τηκομένης αὐτῆς καὶ διὰ τ(ῶν) ἀραιότητ(ων) τ(ῶν) ὁστέ[ων] ἐπιχορηγουμένης καὶ τρεφούσης] τὰ ὁστέα. ὅταν μ(έν) οὖν οὕτως γί(νηται) ἡ τ(ῶν) [σω-] μάτ(ων) γένεσις, κατὰ φύσιν ἔχει τὸ ζῶιον· ὅταν δὲ μὴ οὕτως γί(νηται), ἀλ(λ') ἐνηλ <λ> αἰμέ[νως] ἡ γένεσις, νόσους ἐπιφέρει. καὶ π[ε]ρὶ τὴν] γένεσιν δὲ τ(ῶν) σωμάτων ο(ὕτως). ** παρὰ [δὲ] τὰ περιττώματα συνίστα[νται] τριχῶς] αἱ νόσοι, ἢ π[α]ρ[ὰ] τὰς] φύσας [τὰς ἐκ τ(ῶν)] περιττωμ[άτ(ων)] ἢ παρὰ χολὴν ἢ φλέγμα· διὰ γὰρ ταῦ[τα] τὰ τρία] καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ γί(νονται) νόσοι. ^[45]

18 κα[ὶ] γ(άρ) ἐν μό[νον] αὐτ(ῶν) νόσου σ ἐπιφέρει καὶ δύο σ[υνάμφω] συνελθόντα πάλι νόσους κ(ατα)σ[κευάζ]ει. * ὡς ὁμοίως δὲ καὶ διὰ τὰ τρία σ[υγκατ]οισθέντα αἱ νόσοι ἀποτελοῦν[ται]. κα[ὶ] ἡ μ(έν) τοῦ Πλάτωνος — δόξα περὶ νόσων ἐν τούτοις. ** Φιλόλαος δὲ ὁ Κρ[ο]τωνιάτης συνεστάναι φ(ησίν) τὰ ἡμέτερα σώμ[ατα] ἐκ] θερμοῦ. ἀμέτ <οχ> α γ(άρ) αὐτὰ (εἶναι) ψυχροῦ, ὑπομ[ι]μνήσκων ἀπὸ τιν(ων) τοιούτ(ων)· τὸ σπέρμ[α] (εἶναι) θερμόν, κατασκευαστικὸν δὲ τοῦτο τ[οῦ] ζώου· καὶ ὁ τόπος δέ, εἰς ὃν ἡ καταβολ[ή—μήτρα] δὲ αὕτη—(ἐστίν) θερμότερα καὶ ἑοικυῖα ἐκ]εῖνῳ· τὸ δὲ ἑοικὸς τινι τὰτὸ δύναται, ὧς ἔοικεν· ἐπεὶ δὲ τὸ κατασκευάζ[ον] ἀμέ]τοχ

ὁ ν (ἐστιν) ψυχροῦ καὶ ὁ τόπος δέ, ἐν ᾧ ἡ κ(ατα)βολή, ἀμέτοχος (ἐστιν) ψυχροῦ, δῆλον [ὅτι καὶ τὸ] κ(ατα)σκευαζόμενον ζῶιον τοιοῦτο[ν γίνε]ται. * εἰς δὲ τούτου τὴν κατασκ[ευὴν] ὑπομνήσει (προσ)χρηταί τοιαύτη· με[τὰ γ(άρ)] τὴν ἔκτεξιν εὐθέως [το] τὸ ζῶιον ἐπισπᾶται τὸ ἐκτὸς πνεῦμα ψυχρὸν ὄν· εἴτα πάλιν καταπερεὶ χρέος ἐκπέμπει αὐτό. * διὰ τοῦτο δὴ καὶ ὄρεξις τοῦ ἐκτὸς πνεύματος, ἵνα τῇ[ι] ἐπὶ <ε> ισάκτωι τοῦ πνεύματος ὀλκῇ θερμ[ό]τερα ὑπάρχοντα τὰ ἡμέτερα σώματα (πρὸς) αὐτ(οῦ) καταψύχεται. * καὶ τὴν μ(έν) σύστασιν τῶν ἡμετέρων σωμάτων ἐν τούτοις φ(ησὶν). ** λέγει δὲ γί(νεσθαι) τὰς νόσους διὰ τε χολὴν καὶ αἷμα καὶ φλέγμα, ἀρχὴν δὲ γί(νεσθαι) τῶν νόσων ταῦτα· ἀποτελεῖσθαι δὲ φ(ησιν) τὸ μ(έν) αἷμα παχὺ μ(έν) ἔσω παραθλιβομένης τῆς σαρκός, * λεπτὸν δὲ γί(νεσθαι) διαιρουμέν(ων) τ(ῶν) ἐν τῇ σαρκὶ ἀγγείων· τὸ δὲ φλέγμα συνίστασθαι ἀπὸ τῶν ὄμβρων φ(ησὶν). λέγει δὲ τὴν χολὴν ἰχώρα εἶναι τῆς σαρκός. * παράδοξόν τε αὐτὸς ἀνὴρ ἐπὶ τούτου κεινεῖ· λέγει γ(άρ) μηδὲ τετάχθα[ι] ἐπὶ τ[ῷ] ἥπατι χολὴν, ἰχώρα μέντοι τῆς σαρκός (εἶναι) τὴν χολήν. * τό τ' αὖ φλέγμα τ(ῶν) πλείστ(ων) ψυχ <ρ> ὄν [θερμον] (εἶναι) λεγόντων αὐτὸς θερμὸν τῇ φύσει ὑπ[ο]τίθεται· ἀπὸ γ(άρ) τοῦ φλέγειν φλέγμα εἰρησθ(αι)· ταύτη δὲ καὶ τὰ φλεγμαίνον[τα] μετοχῇ τοῦ φλέγματος φλεγμ[α]ίνει. καὶ ταῦτα μ(έν) δὴ ἀρχὰς τ(ῶν) νόσων ὑπ[ο]τίθεται, * [σ]υνεργὰ δὲ ὑπερβολ[άς] τε θερμασίας, τροφῆς, κ(ατα)ψύ[ξε]ω[ς] καὶ — [ἐ]νδείας <τούτων ἢ> τ(ῶν) τούτο[ι]ς π(αρα)πλησίων. [45]

19 ** ὁ δὲ Πόλυβος ἐξ ἐνὸς μ(έν) στοιχείου οὐ λέγει· τὰ ἡμέτερα σώματα συνεστάναι, τὴν δὲ αὐτὴν φύσιν ὁμοίως πᾶσιν εἶναι, ἥπερ ἐκ[εῖ] ψυχροῦ τε καὶ θερμοῦ, οὐ χωρὶς ὄντ(ων) τούτ(ων), ἀλλὰ κεκραμέν(ων) αὐτ(ῶν), συνέστηκεν· μετα- βαλὼν δὲ θάτερον θατ[έρω] νόσον ἀπο- τελεῖν. * δευτέρα[ν δὲ ἀποτελεῖσθαι] τῶν σωμάτων μετα[βολὴν ἀπὸ αἵματός τε] καὶ φλέγματος καὶ χ[ολῆς ξανθῆς τε] καὶ μελαίνης. ἀπὸ δυνάμεως γ(άρ) πάντ(ων)] τούτ(ων) ἢ ἐνὸς αὐτ(ῶν) γί(νεσθαι) [ταύτην τὴν] μεταβολήν, ἢ κ(ατὰ) τὸν αὐτὸν τρόπον γινομένης τῆς συμμιξεως κ(ατὰ) φύσιν [γί(νεται)· ἐὰν δ' ἐν τῷ] σώματι [γίνεται] χωρισ[θῇ] τι ἀπὸ τ(ῶν) ἄλλ(ων), νόσους γί(νεσθαι). νοσεῖν δὲ καὶ ἀφ' ὧν περ ἐχω- ρίσθη [σαν] τόπων καὶ εἰς [οὔσπερ ἐχω- ρισεν. Μενεκράτ[ης] δὲ ὁ Ζε[ν] ἐπι- κληθεὶς ἐν Ἱατρικῇ δ[ε]ξί[ᾳ] τινὰ τ(ῶν)] σωμάτων ἐκτιθέμενος καὶ [μέλλ(ων) αἰτιολογεῖν] τὰ πάθη, πρότερον περὶ τ(ῶν) ποιοτήτων] πολυπραγμον(ῶν) τ(ῶν) σωμάτων, συν[εστάναι] λέγει τὰ σώματα ἐκ τ(ῶν) τεσσάρων] στοιχείων, β μ(έν) θερμῶν, [β δὲ ψυχρῶν· καὶ] θερμῶν μ(έν) αἵματος <καὶ> χολῆς, [ψυχρῶν] δὲ πνεύματος καὶ φλέγμα[τος. * καὶ] τούτ(ων) μ(έν) δὴ μὴ στασιαζόντ(ων), ἀ[λλ' εὐκρό-] τως διακειμέν(ων) ὑγιαίνει <ν> τ[ὸ σῶμα], δυσκρότως δὲ ἐχόντων νο[σεῖ] <ν> . τότε] γ(άρ) ἐκθεῖ <ν> ἐκ τ(ῶν) ἡμετέρων σω[μάτων φλέ-] γματα, δοθίονας κ[αὶ τὰ τούτοις] ὅμοια.] καὶ κατάρρους δὲ ἐκ τῆς ὑπερβολῆς τοῦ φλέγματος διαφορ[ους γί(νεσθαι)].] ούμενον γ(άρ), φ(ησὶν), ἐν τῷ σώματι [..... εἰ-] σιόντι δὲ φλέγματι τὸ κειθα[.....] νομενεῖς [.] ἀπο [..] τὴν κ[.....] ἐμμεῖναν δὲ τοῦτο πυρρὰν [χολὴν] ἀπογεννᾷ. ἐμμεῖνασα δὲ α[ὕτη] καὶ παλαιωθεῖσα μέλαιναν ἀπογ[εννᾷ] χολήν. * ἦν δὲ καὶ παλαιωθεῖσ[αν] καὶ ὑπέρχολον γενομένην [δέχεται] τι, ὅπου ἂν τύχη, μέρος καὶ κυ[ρῆ, οὐδέν φ(ησιν)] ἀγαθὸν ἐργάζεσ[θα]· οἰσθεῖσα [μ(έν) γὰρ] ἐπὶ ἰσχίᾳ ἰσχυαδ[ι]κὴν ἐμποιεῖ, ἐπὶ δὲ τὸν πνεύμονα περι[πνευμονίαν], ἐπὶ δὲ τὰς πλευρὰς πλευ[ρεῖτιν], ἐπὶ δὲ τὰ σπλάγχ[να] οἰσθε[ῖσα] καῦσον ἀπεργάζεται· τοιαῦτα δὲ πολλὰ)] — καὶ διάφορα γί(νεται) πάθη. [45]

20 ** ὁ δὲ Α[ἰγινήτης] Πέτρων συνεστάναι φ(ησὶν) τὰ ἡμέτερα σώματα ἐκ δισσῶν στοιχείων, ψ[υχροῦ] τε καὶ θερμοῦ, ἐφ' ἑτέρω δὲ τούτ(ων) ἀπολείπει τι ἀντίστοιχον, τῷ μ(έν) θερμῷ τὸ ξηρόν, τῷ δὲ ψυχρῷ [τὸ ὑγρόν]. καὶ ἐγ μ(έν) δὴ τούτ(ων) συνεστάναι τὰ σώ[ματ(α)]. φησὶν δὲ γί(νεσθαι) τὰς νόσους ἀπ[λῶς] [μὲν] διὰ τὰς περιπτώσεις τῆς τροφῆς· ὅταν, ἂ σύμμετρα, ἢ κοιλία μὴ λ[α-] [βοῦσ]α, πλείω δέ, μὴ κατεργάσθαι αὐτά, συμβαίνει νόσους γί(νεσθαι). ἢ ἀπὸ

τ(ῶν) στοιχείων τ(ῶν) προειρημέν(ων), ὅταν ἀνώμαλα ᾗι, νόσους ἀπεργάζεται. περὶ δὲ τῆς διαφορᾶς τῆς κατὰ τὰς νόσους οὐδὲν διακριβοῖ. περὶ δὲ τῆς χολῆς ἰδιώτερον παθολογεῖ. φ(ησὶν) γ(ὰρ) αὐτὴν ὑπὸ τ(ῶν) νόσων [σωμ ατ(ων)] κ(ατα)σκευάζεσθ(αι). οἱ μ(έν) γ(ὰρ) ἄλλοι ἀπὸ τῆς χολῆς λέγουσι γί(νεσθαι) τὰς νόσους, οὗτος δὲ ἀπὸ τ(ῶν) νόσων τὴν χολήν. καὶ σχεδὸν [οὗτος ὡς] ὁ Φιλόλαος οἶεται μὴ (εἶναι) ἐν ἡμῖν χολή[ν ἢ] ἀ[χρ]εῖαν. καὶ κ(ατὰ) μ(έν) ταῦτα συνηγόρευ — σεν τῷ Φιλολάῳ, κ(ατὰ) δὲ τᾶλλα αυτοinei. Φιλιστίων δ' οἶεται ἐκ δ' ἰδεῶν συνεστάναι ἡμᾶς, τοῦτ' (ἔστιν) ἐκ δ' στοιχείων· πυρός, ἀέρος, ὕδατος, γῆς. (εἶναι) δὲ καὶ ἐκάστου δυνάμεις, τοῦ μ(έν) πυρὸς τὸ θερμόν, τοῦ δὲ ἀέρος τὸ ψυχρόν, τοῦ δὲ ὕδατος τὸ ὑγρόν, τῆς δὲ γῆς τὸ ξηρόν. ** τὰς δὲ νόσους γί(νεσθαι) πολυτρόπως κατ' αὐτόν, ὥς δὲ τύπῳ καὶ γενικώτερον εἰπεῖν τριχῶς ἢ γ(ὰρ) παρὰ τὰ στοιχεῖα ἢ παρὰ τὴν τ(ῶν) σωμάτων διὰ θεσιν ἢ παρὰ τὰ ἐκτός. * παρὰ μ(έν) οὖν τὰ στοιχεῖα, ἐπειδὴν πλεονάσῃ τὸ θερμόν καὶ τὸ ὑγρόν, ἢ ἐπειδὴν μεῖον γένηται καὶ ἂ [υ] μα υ ρὸν τὸ θερμόν. ** παρὰ δὲ τὰ ἐκτός· ἢ γ(ὰρ) ὑπὸ τραυμάτων καὶ ἐλκῶν ἢ ὑπὸ ὑπερβολῆς θάλπους, ψύχους, τ(ῶν) ὁμοίων, ἢ ὑπὸ μεταβολῆς θερμοῦ εἰς ψυχρόν ἢ ψυχροῦ εἰς θερμόν ἢ τροφῆς εἰς τὸ ἀνοίκειον καὶ διεφθορός. * παρὰ δὲ τὴν τῶν σωμάτων διάθεσιν ο(ὕτως)· ὅταν γ(ὰρ), φ(ησὶν), εὐπνοῇ ὅλον τὸ σῶμα καὶ διεξίῃ ἀκωλύτως τὸ πνεῦμα, ὑγία γί(νεται)· οὐ γ(ὰρ) μό(νον) κ(ατὰ) τὸ στόμα καὶ τοὺς μυκτῆρας ἢ ἀναπνοῇ γί(νεται), ἀλ(λὰ) καὶ καθ' ὅλον τὸ σῶμα. ὅταν δὲ μὴ εὐπνοῇ τὸ σῶμα, νόσοι γί(νονται), καὶ διαφόρως καθ' ὅλον μ(έν) γ(ὰρ) τὸ σῶμα τῆς ἀναπνοῆς ἐπεχομένης, νόσος [.

[45]

- 21 .]αθ[.....] [...]σα[..... τ]ὰς γι(νομένας) [...]λλ[.....] κεινεῖσθαι [...]μῆ [.....]εν τὰ ἡρε[μοῦ]ντ[α]τοντα [...]ντ[.....]η ἐν τοῖς [..]ασ[.....]ειλοντα [...]εν σ[.....]ως νόσοι γί(νονται) [..]εν ταῦτ[α] * ἡμῖν δὲ [.]δηκaiαν [..... ἀνθ]ρώπου α καὶ [...]οι[.....]ασεως ταυτη[.] δια[...]ηναπ[.....] παθῶν αἴτιο λογίας [* συ]νέστη[κεν δὲ ὁ] ἄνθρωπος ἐκ [ψυ]χῆς καὶ σώμ[ατος. ὡς] [δ'] εἰς τοῦτο ὑπο[τυπώ]σεως οὐ χρε[ία (ἐστίν), περ]ῖ μ(έν) ψυχῆς [ἄλλοι]ς ἀ[να]βάλλομα[ι· ἡμῖν δὲ] τοῦ σώμα[τος μ]ελητέον, ἐπεὶ [μάλιστα] περὶ τοῦτο — [σπου]δάζει ἡ ἱατρικ[ή]. ** τοῦ σ[ώματος μ](έν) ο[ἴ]ν τὰ μ(έν) (ἐστίν) ἀπλᾶ μέρη, τὰ δὲ σύνθετα. ἀπλᾶ δὲ καὶ σύνθετα λαμβάνομ(εν) π(ρὸς) αἴσθησιν, καθὼς καὶ Ἡρόφιλος ἐπισημειοῦται λέγων ο(ὕτως)· “λεγέσθω δὲ τὰ φαινόμενα π[ρ]ῶτα, καὶ εἰ μὴ (ἔστιν) πρῶτα.” ὁ μ(έν) γὰρ Ἑρασί[στρατ]ος καὶ π[ό]ρρω τοῦ ἱατρικοῦ κανό[νος π]ροῆλθε· ὑπέλαβεν γ(ὰρ) τὰ πρῶτα [σώμα]τα λόγῳ θεωρητὰ (εἶναι), ὥστε τὴν [αἰσθητ]ὴν φλέβα συνεστάναι ἐγ' λόγῳ θ[εωρητ]τ(ῶν) σωμάτων, φλεβός, ἀρτηρίας, νεύρο(υ). ἀλλὰ τοῦ[τ]ον παραιτητέον. * ἡμῖν δὲ λεκτέον, ὥς τῶν σωμάτων τὰ μ(έν) (εἶναι) ἀπλᾶ τὰ δὲ [σύν]θετα, π(ρὸς) αἴσθησιν τούτ(ων) λαμβ[αν]ομέν(ων). ** ἀπλᾶ μ(έν) οὖν (ἐστίν) τὰ ὁμοιομερῆ [τὰ] κ(ατὰ) τὰς τομὰς διαιρούμενα εἰς ὁμ[οι]α μέρη ὡς ἐγκέφαλός τε καὶ νεῦρον καὶ ἀρτηρία <καὶ> φλέψ καὶ τὰ ὑγρά. ἕκασ[το]ν γ(ὰρ) τούτ(ων) καὶ ὁμοιομερές (ἐστίν) καὶ τ[εμ]νόμενον εἰς ὁμοία χωρίζεται μέ[ρη]. **] σύνθετα δ' (ἐστίν) τὰ ἀν ομοιο μερῇ ἢ τὰ κατὰ [τὰς] τομὰς εἰς ἀνόμοια χωριζόμεν[α] μέρη ὡς χεῖρ, σκέλος, κεφαλὴ, ἥπα[ρ, πν]εύμων, ἕκαστον τ(ῶν) τοιούτ(ων)· καὶ γὰρ [ἀνο]μοιομερῆ (ἐστίν) καὶ κ(ατὰ) τὰς τομὰς εἰς ἀ[νόμ]οι[α] χωρ[ί]ζ[ε]ται μέρη. ** τ(ῶν) δ' ἀπλ(ῶν) τὰ μ(έν) (ἐστίν) κεκερματισμένα, τὰ δὲ ἡνωμένα. κ[εκερματισμ]έν[α] μ(έν) οὖν (ἐστίν) αἶμα, χολή, φλέγμ[α καὶ ὅλ]ως πάντα τὰ ἐν ἡμῖν ὑγρά, ὁμ[οίως φῦσα], πνεῦμα, τὰ τούτοις ἐοικότα, [ἡνωμέν]α δὲ τὰ μὴ τοιαῦτα. ** τ(ῶν) δὲ [ἡνωμέν(ων)] αὐτ(ῶν) τὰ μ(έν) (ἐστίν) διατεταμέ[να, τὰ δὲ] παχέα τε καὶ διεσθηριχότα, τὰ [δὲ] οὔτε διεσ[θηριχότα] οὔτε δια[τεταμέ]να. [45]

- 21 (50) ** διατεταμένα μ(έν) οὖν ν[ευ]ρον, ἀδ[ή]ν, ἀρτηρία, φλέψ, τὰ τούτοις ἐγγύς.

** δ[ιεστηρι]χότα δὲ ὀστέα, χόνδροι, τὰ ὅμοια. * τὰ μεταξὺ δὲ τούτ(ων) ἐνκέφαλος, μυελός, τὰ ἔοικότα· καὶ ἡ μ(έν) τοῦ ζώου σύστασις ὡς ἐν κε[φαλαί]οις τοιαύτη (ἐστίν). ** [ιδ]ίαι [δ]ὲ π[ερὶ τῆς] οἰκονομίας αὐτῆς νῦν ἀναγκαῖον δοκεῖ εἰπεῖν· οὕτως γ(άρ) ἂν [εἴη] σύμμετρον τῷ λό(γω)· ἀπὸ πάσης δὲ τοίνυν [τῆς] συστάσεως τ(ῶν) σωμάτων συνεχεῖς [μ(έν)] ἀπ[ο]φοραὶ γίνονται, καὶ ἀπὸ τῆς ἐμψύχου μᾶλλον ἢ ἀπὸ τῆς ἀψύχου διὰ τε τὴν θερμασί[αν] καὶ διὰ τὴν κείνησιν, * ὅτ[ι] κ(ατὰ) τὴν διαφορὰν τῶν εἰρημένων(ων) ἀπὸ τῆς [ἐν] ἡμῖν θερμασίας μᾶλλον ἀποφοραὶ τ(ῶν) σωμάτων(ων) γί(νονται) ἢ ἀπὸ τῶν ἐκτός· τὰ γ(άρ) ἐψόμενα [καὶ ἀπλῶς θερ-] μαινόμενα τ(ῶν) ὑδάτ(ων) μικρότερα γί(νεται) [παρ]ὰ τὴν θερμασίαν. [....] τῷ ἄνω π[νέο]υσαν αὐτὴν φύσει συναποφέρειν [ἐαυτῇ] ἀτμοειδῶς πολλὴν ὑγρότη[τα] καὶ ἄμα λεπυνόμενον ὑπ' αὐτῆς τὸ [ὑγρ]ὸν ἀτμοειδῶς ἀποφέρεισ[θαι]. καὶ οὕτως μ(έν) ἐπὶ τ(ῶν) ἐκτός, διὰ ταῦτα [δὲ] δοκεῖ γί(νεσθαι) ἢ ἀποφορὰ π(ρὸς) τῆς θερμασίας ἐπὶ τῶν ἡμετέρων σωμάτων(ων). * ἡτ[μισμ(έν)α] γ(άρ) ..] δύναται ἀποφέρειν ταυτ[.] τ(ων). καὶ τὰ μ(έν) [βαρ]έα καὶ παχέα δυσκόλως διαφορεῖται, τὰ δὲ] κοῦφα καὶ ἐλαφρὰ εὐχερῶς, ὡς ἂν δὴ τῆς κεινῆσεως αἰ(τίας) ὑ(παρχούσης) τῆς ἀποφορᾶς. καὶ γ(άρ) τὸ μ(έν) κατεραμμένον ἔδαφος οὐ πάνυ πολλὴν ἀποφορὰν ποιεῖται διὰ τὸ βάρος, τὸ δὲ κ(ατὰ)ξηρον πλείστην διὰ τὴν κουφότητα, ἥ καὶ κονιορτὸς ἀποφέρεται πολὺς, ἅτε δὴ τῆς κειν[ή]σεως(ς) παραιτίας τούτ(ων) ὑ(παρχούσης). διὰ τὴν κείνη[σι]ν οὖν ὡς ὁμοίως ἀποφορὰ ἀπὸ τ(ῶν) σωμάτων γίνεται συνεχής. * τούτων δὲ ο(ὕτως) ἐχόντ(ων) καὶ ἀποφορᾶς συνεχοῦς γινομένης ἀπὸ τῶν ἡμετέρων σωμάτων(ων), εἴπ[ερ] ἂντι τ(ῶν) ἀποφερομένων(ων) μὴ ἐγείνεται εἰς τὰ σώματα π(ρὸς)θεσις, κἂν διεφθείρετο ραιδίως τὰ σώματα. * ὅθεν ἡ φύσις ἐμψυχ[ή]σας το ὀρέξεις τε τοῖς ζώοις καὶ ὅλην καὶ δυνάμεις, * ὀρέξεις μὲν εἰς τὸ τὴν ὕλην αἰ[ι-] ρεῖσθαι, * ὕλην δὲ εἰς ἀναπλήρωσιν τ(ῶν) ἀποφερομένων(ων), * δυνάμεις μέντοι γε εἰς διοίκησιν τῆς ὕλης· καὶ γ(άρ) οὐδὲν ὄφελος ἦν ὀρέξεως, εἰ μὴ ὕλη παρῇ[ν]. οὐδὲ μὴν ὕλης ὄφελος ἦν, εἰ μὴ δυνάμεις παρῇσαν αἰ διοικονομοῦ <σαι> . ** ἀλλὰ γ(άρ) ὕλ[η]ν ὑπεβάλετο τροφήν τε καὶ πνεῦμα· δύο γ(άρ) πρῶτα καὶ κυριώτατά (ἐστίν), οἷς δ[ιοι-] κεῖται τὸ ζῶιον, ὡς φ(ησιν) ὁ Ἑρασίστρατος. ^[45]

22 (50) ἔνιοι δὲ ἐνκαλοῦσιν αὐτῷ καὶ λ[έ-] γουσιν ἐκεῖνο· οὐ [μ]όνον δύο εἶ[ναι] [.

23] [..... κυριώτατα· ὑπερβολὴν γ(άρ) οὐ[δετέρου] ἡμῖν (εἶναι) ἀναγκαίαν. γ· οὐδὲ τούτο[ις] πρώτοις διοικονομεῖται τὸ ζῶιον, ἀλλ(ὰ) αὐτά (ἐστίν) δ[ιοικονομοῦμε]να ὑπὸ τῶν δυνάμεων. [καὶ ταῦτα μ(έν) λέγου]σι π(ρὸς) τὸν Ἑρασίστρατον, [ἃ ὕστερον ἐν οἰκ]είῳ τόπῳ πρὸς ἡμῶν διαπο[ρηθή]σεται. **] ἐπεὶ δὲ ὕλην ὑποβέβληται [τ]οι[α]ύ[τ]η[ν] αἰ(τία) τιθε[ί]ς τροφήν τε καὶ πνεῦμα ἀπάντ[ων, περὶ] τῆς ἐκατέρου διοικήσεως λαλήσ[ομ(εν)], καὶ π[ρὸ]τ[ε]ρον περὶ τῆς τοῦ πνεύματος(ς)· ἔλκετα[ι] τ[οιγ(άρ)]τ[οι] τὸ πνεῦμα ἔξωθεν ὑπὸ [τοῦ] στό[μα]τος καὶ τ(ῶν) μυκτῆρων καὶ δι[ὰ τῆς] τρ[αχ]είας ἀρτηρίας φέρεται εἰς πν[εύμ]ον[α] καὶ καρδίαν, ἔτι δὲ θώρακα διηθ[εῖται] δὲ καὶ εἰς κοιλίαν ὀλίγον διὰ τοῦ [στομά]χου καθ' ἡμᾶς, * οὐ μὴν δὲ κατὰ τὸν Ἑρ[α]σίστρατον. ** ἀπὸ τούτ(ων) δὴ τ(ῶν) τόπων φέρετα[ι] εἰς τὰς κ(ατὰ) μέρος ἀρτηρίας. φέρεται δὲ κ[αὶ] εἰς τὰ κοιλώματα· ὡς ὁμοίως δὲ καὶ εἰς τὰ καθ' ὅλον τὸ σῶμα ἀραιώματα, εἴτα διεκθεῖ διὰ τ(ῶν) ἐν τὴν σαρκὶ φυσικῶν ἀραιωμάτων εἰς τὸ ἐκτός. τὸ δὲ πλεῖον ἐκπνεῖται διὰ τε τοῦ στόματος καὶ τ(ῶν) μυκτῆρων. ** καὶ δὴ τοῦ εἰσπν[εο]μένου πλεῖον ἐκπνεῖται διὰ τούτ(ων) τ(ῶν) τόπων, λέγω δὲ διὰ στόματος καὶ μυκτῆρων, ὅπερ (ἐστίν) ἴσως παράδοξον. πῶς γ(άρ) οἷόν τ' (ἐστίν) πλεῖον ἐκπνεῖσθ(αι), καίτοι γε ἀπὸ τοῦ εἰσπνεομένου ἀναλουμένου τινὸς εἰς τὰ σώματα; ἀλλ' οὐκ (ἔστιν) παράδοξον· ὃν γ(άρ) τρόπον κατατάσσεται τι εἰς τὰ σώματα ἀπὸ τοῦ εἰσπνεομένου, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τῷ πνεύματι τινα π(ροσ)τίθεται ἀπὸ τ(ῶν) σωμάτων(ων) καὶ πλείονά γε, ἅτινα καὶ πλεῖον ἀποτελεῖ τὸ ἐκπεμπόμενον πνεῦμα. ** ψυχρόν τε ὑπάρχον τὸ πνεῦμα(α) θερμὸν ἐκπέμπεται, ἅτε δὴ φερόμενον διὰ σωμάτων(ων) θερμῶν. ἀμέλει γ(άρ) τὴν εἰσπνοὴν γί(νεσθαί) φησιν εἰς τὸ πλεῖον θερμὸν τ[ὸ] περὶ τὴν καρδίαν

κ(ατα)ζβέννυσθαι καὶ μὴ σωματούμενον κ(ατα)φλέγειν τὰ σώματα. ** τοὺς τε ὕπνους, ὡς φησιν ὁ Ἄριστος <το> τέλης, ἀποτελεῖσθαι τοῦτον τὸν τρόπον· τῆς γὰρ καρδίας φύσει θερμῆς ὑπαρχούσης καὶ ἐξ αὐτῆς ἀνηρτημένου τοῦ θερμοῦ, τοῦ δ' ἐνκεφάλου ψυχροῦ, συμβέβηκεν περὶ τῷ ἐνκεφάλῳ συνίστασθαι ὑγρότητα τὴν ἀναφερομένην ὑπὸ [τ]ῆς θερμότητος ἀπὸ καρδίας, [ῆ]ν δὴ συνισταμένην κ(ατα)ψύχεσθαι [κ]αὶ ἐκ τοῦ [. [45]

23 (50)] πάλιν κ(ατα)φέρεσθαι, [μὴ] δυναμένην διὰ [τὸ ψυχρὸς διαμέ-] [νεῖν] ἐν τοῖς τόποις, ἐπὶ τὴν καρδίαν [.

24] καὶ τῇ μίξει τὸ θερμόν. [* ὦ]δε τὸ[ν] ὕπν[ον γί]νεσθαι[ι], τὴν δὲ ἐγρήγορσιν ἀποτελεῖσθαι ἀν[α]λουμέν[ης] τῆς ὑγρότητος ἀπάσης τῆς περὶ τῷ ἐγκεφ[άλῳ], ἔπειτα τοῦ θερμοῦ πάνυ πλεονάζοντ[ος]. κ[αί-] τοι γε ἑαυτὸν ἐπ[α]νεί ὁ Ἀριστοτέλης, ὅτι παρὰ [τοὺς] ἄλλους καὶ τὸν ὕπνον καὶ τὴν ἐγρήγορσιν αἰτί[ο-] λογεῖ ἐκείνων αὐτὸν [μό]νον τὸν ὕπνον αἰ[τιο-] λογοῦντ(ων), μηκέτι δὲ καὶ τὴν ἐγρήγορσιν. πλὴν περὶ οὗ ὁ λόγος, τὸ πνεῦμα ψυχρὸν εἰσπνεῖται, θερμὸν μ(έν)τοι γε ἐκπνεῖται, ὡς δὴ διὰ θερμῶν χωρίων φερόμενον. * καὶ μὴν ξηρὸν μὲν εἰσπνεῖται, ὑγρὸν δὲ ἐκπνεῖται· καὶ δῆλον· * εἰ γ(άρ) τις περὶ τοῦ στόμ[ατ]ος καὶ τοῦ μυκτῆρος τὴν χεῖρα ἢ μέρος τοῦ ἱματίου προθείη, συνόψεται ἔνικμον [τ]οῦτο, [ὡς] δὴ σὺν τῷ πνεύματι καὶ ὑγρότητος συνεκπεμπομένης. καὶ περὶ μ(έν) τῆς τοῦ π[νεύματος] διοι— κήσεως ταῦτα. ** περὶ δὲ τῆς τροφῆς ἀναγκαῖον ὑπομιμνήσκειν μετὰ [ταῦτα· αὐ]τῇ προσενε[χθε]ῖσα πρώτης κατεργασίας τυγχ[ά]νει ἐν στόματι τεμνομένη μ(έν) πρὸς τῶν προσθίων ὀδόντων— τομεῖς καλοῦνται—, καταλαινομένη δὲ πρὸς τ(ῶν) μυλῶν, λοιπὸν κ(ατα)πείνεται διὰ στομάχου καὶ φέρεται εἰς κοιλίαν. κὰν ταύτῃ δὲ μεταβάλλει τε καὶ ἀποικεῖ οὐ ται χυλουμένη ἐπὶ τὸ οἰκεῖον. καὶ γὰρ ἀρέσκει ἡμεῖν τὴν τροφήν ἐν κοιλίᾳ μεταβάλλειν τε ἐπὶ τὸ οἰκεῖον κὰν ταύτῃ δευτέρας κ(ατ) <ερ- > γασίας τυγχάνειν [κ]αὶ οὐχ ὥσπερ ὁ Ἄσκληπιάδης ὁ οἰνοδώτης καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Φιλαλήθεις διέλαβον, ὡς τέμνε ται μόνον καὶ χυλοῦται ἡ τροφή ἐν κοιλίᾳ καὶ προδιάθεσίς τις αὐτῇ γί(νεται), [] ουμην [] οὐ μὴν ἀποικεῖωσις ἐπὶ τὸ οἰκεῖον <ο> ν. ** ἡμ <ε> ἰς γ(άρ) λέγομεν καὶ χυλοῦσθ(αι) τὴν τροφήν ἐν κοιλίᾳ καὶ κ(ατ)εργασίας τυγχ(άνειν) καὶ μεταβολῆς τῆς ἐπὶ τὸ οἰκεῖον, ὡς ἂν δὴ διὰ τούτ(ων) καὶ θερμότερων παραφερομένην χωρίων· καὶ δεόντως ὥσπερ κάπ(ι) τ(ῶν) ὑδάτ(ων)· ταῦτα γὰρ ῥέοντα διὰ τινων τόπων μεταλα <μ> βάνει τῆς ἀπ' ἐκείν(ων) δυνάμεως καὶ τὴν αὐτὴν κείνοις ἴσχει δύναμιν. ἐὰν γὰρ ὦσιν οἱ τόποι ἀσφαλτώδεις, καὶ τὸ ὕδωρ ἀσφαλτώδες γί(νεται) κ(ατὰ) τὴν δύναμ(ιν), ἐὰν <δὲ> θειώδεις, θειώδη μεταβάλλοντα γί(νεται) καὶ τὰ ὕδα(τα). ὡς οὖν ταῦτα μεταβάλλει τὰς δυνάμεις παρὰ τὰς τ(ῶν) τόπ(ων) διαφοράς, ο(ὕτως) [] τῶς [] κάπ(ι) τῆς τροφῆς· αὕτῃ γ(άρ) [.....] θερμότερων τόπ[ων]. [45]

24 (50)] νη ν ἐν κοιλίᾳ καὶ [.....] χυς τόποι μὲν ἢ τ[.....] εται τῷ [.....] ροι πολωνον και [.....] κα[τ]ερ[γασί]ας τυγχάνει.

25 * ἀναλαμβ[α]νομένη δὲ πρὸς τ(ῶν) ἀγγείων τ(ῶν) ἀπὸ τοῦ με[σ]εντερίου μ(έν) ἐκφυόντ(ων), ἐνφυόντων δὲ εἰ[ς] τὴν κοιλίαν προστίθεται τῷ ὅλῳ σώματ[ι] * καὶ μὴν [] τητησκατεργασιαστυγχανει [] [καὶ ἀ]τμοειδῶς διὰ τῶν ἀρ[αίω]μάτ(ων) [τῶν] ἐν τῇ κοιλίᾳ ἀναλαμβάνεται ἡ τροφή [κ]αὶ ἐξ ὧμῶν γί(νεται) ἡ π(ρόσ)θεσις τῷ ὅλῳ σώματι, ὡς ἂν δὴ καὶ ἐξ ὧμῶν γινομένης τῆς ἀναδόσεως, καὶ ἐν τῷ στόματι δὲ ληφθείσης τῆς τροφῆς παρὰ ταῦτα ἀνάδοσ <ισ> γί(νεται) ἀπ' αὐτῆς, ὡς ἂν δὴ πάλιν <καὶ> ἐξ ὧμῶν γινομένης τῆς ἀναδόσεως. ταύτῃ δὴ κα[ί] οἱ κ(ατά)ξηρα ἴσχοντες τὰ στόματα διακ[λυσ]άμενοι μαλακώτερα φέρονται, ὡς [ἂν δ]ὴ ἀναδόσ(εως) παραυτὰ γινομένης. * ἀμέ[λει] δὲ τούτῳ τῷ λόγῳ καὶ δυσώδη προσφερόμε[νοι δ]ιωθούμεθ(α) αὐτὰ κατὰ τὴν παραυτὰ γεν[ομ]ένην γεῦσιν, καὶ ἐκδ ὧν ἀντιλαμβαν[ό]μεθα καὶ αὐτὰ δῆ(λα). ἐξ ὧν φανερόν, ὡς καὶ ἐξ ὧμῶν γί(νεται) ἡ ἀνάδο(σις). ἀλλὰ γ(άρ) καὶ κατὰ τὴν κ(ατά)ποσιν τὴν διὰ στομάχου τῆς τροφῆς

ἀνάδοσις γί(νεται) καὶ π(ρόσ)θεσις τῷ ὅλῳ . ἐξ ὧν φανερόν, ὡς καὶ πέψις γίνεται καὶ ἐν κοιλίαι, καὶ ἐξ ὧν δὲ ἡ ἀνάδοσις. [τ]αύτη δὴ καὶ τοῦ Ἀσκληπιάδου διοίσου(εν)· οὗτος γ(άρ) ἐξ ὧν αὐτὸ μόνον λέγει γί(νεσθαι) τῇ(ν) ἀνάδ(οσιν), ἡμ <ε> ἵς δὲ καὶ ἐξ ὧν μ(έν) καὶ ἐκ π[έψε]ως τῆς ἐν κοιλίᾳ γι(νομένης). * καὶ τοῦ Ἑρασι[στρά]του δὲ διοίσου(εν), καθ' ὅσον κείνος μ(έν) τὸ [μ(έν)] αἵ[μα] εἶπεν μόνον (εἶναι) τροφήν, ἡμ <ε> ἵς δὲ καὶ [τὸ αἵ]μα μ(έν) εἶναι τροφήν, μὴ μόνον δέ, ἀλλ(ὰ) [καὶ τῇ(ν) ὠμὴν δὲ τροφήν. ** εἴτα τῆς τροφῆς ἡ μ(έν) [εὐχ]υμ(ος) καὶ λεπτομερεστέρα αὐτόθεν ἀνα[δίδο]ται τῷ ὅλῳ σώματι διαχωροῦ[σα], ἡ δὲ στερεὰ καὶ τρα[χεῖα] πέσσε[ε]ται ἐν κοιλίᾳ· πέψις γάρ (ἐστίν) μεταβολὴ κ[.....] ἵς ἐπὶ τοῖς διαίρεσις γ(άρ). * καὶ οὐ μόνον ἐ[ν κοιλίᾳ] γί(νεται) ἀνάδοσις, ἀλλ(ὰ) πάσης τῆς τροφῆς ἄ[πεπτόν τι λε]ίπεται καὶ φέρετ(αι) εἰς τὰ ἔντερα καὶ ἐν τούτ(οις) ἀναδ(ίδοται), καὶ ἐν τοῖς ἐντέροις οὐκ αὐ[τοῖς]— ἡ γ(άρ) μερισθεῖσα εἰς ταῦτα τροφή ἀν[αδίδ]οται ἢ διὰ τ(ῶν) περὶ αὐτὰ ἀραιωμάτ(ων) ἢ διὰ τ(ῶν) ἀγγ[εῖων] τ(ῶν) ἐμφυόντ(ων) εἰς αὐτά—καὶ οὐ πᾶσα, ἐλά[χιστον δέ] ταύτης ἀπολείπεται, ὃ δὴ π(ρὸς) [τῆς ἐ]ν τῷ κ[ό]λῳ ιδιότητος ἀποκοπροῦτα[ι. γί(νεται) δέ] καὶ τι τοῦ σ[π]έρματος. καὶ γ(άρ) τοῦτο κατασκευάζ[ε]ται π[ρὸς] τῆς ιδιότητος τῆς ἐν τοῖς σ[περμ]ατικ(οῖς) πόροις μεταβαλλούσης τὴν φε[ρομέ]ν(ην) ὡς αὐτοὺς τροφήν. ο(ὕτως) δὴ καὶ τὸ [διαλλ]άττον πρὸς τῆς ἐν ἐκάστῳ ιδιότη *<το>* γί(νεται [.....] [..] τροφή (ἐστίν) ἐν τοῖς ἐντέροις ἐξ ὧν μεγίστων οὕτως ἐχόντων ἕτερον κατ[....]ν θ[α] ἀπὸ τ(ῶν) ἐντέρων ἀνάληψις γί(νεται) τῆς τροφῆς. τὸ μ(έν) γ(άρ) ἐν τῷ λεπτῷ [ἐν]τέρῳ παρακείμενον λεπτότερόν τ' ἐστ[ίν] καὶ ὑγρότερον, τὸ δὲ ἐν τῷ ἀπυθ[υ]σμέ[ν]ῳ ξηρότερον καὶ παχύτερον, ὡς ἂν δὴ π[ρὸς] τούτ(ων) ἀναδόσεως γεγεν[ημ]ένης. ^[45]

25 (50) [αὐ]τὰ [δὲ] τὰ ἀποκρινόμενα περισσώ[ματα] τροφή [ἀ]λλ[ων γί(νεται),] τροφή δὲ τ(ῶν) ἀλόγων ζώων.

26 [9b] * πρὸς τοῦτο τ[ὰ μ(έν)] πε[ρισσώ]ματα τροφή (ἐστίν) τ(ῶν) ἀλόγων ζώ[ων], αὕτη δὲ πρὸς αὐτ(ῶν) λαμβανομένη με[ταβάλλ]ει εἰς τὴν σάρκα. * οὕτω καὶ αὐτ(ῶν) [γί(νεται) τροφή], εἰς μ(έν)τοι γε τὰς τ(ῶν) ἀλόγων ζώων σάρκ[ας] π[ροσφε]ρόμενα οἷον [ὀρ]νείθων καὶ τ(ῶν) παρα[πλησ]ίων, καὶ πρὸς τούτ(ων) τρεφόμεθα τε καὶ [αὐξάν]όμεθα. [τῷ δὲ] αὐτῷ λόγῳ τρο(φή) ἐστίν [αὕ]τ(ῶν) ἀνθρώπων τὰ περισσώματα. * εἰ δεῖ οὐ[ν] τ[ροφ]ήν (εἶναι) τ(ῶν) ἀνθρώπων τὰ περισσώ(ματα), ἐπειδ[ὴ] τὰ ἄλογα τ(ῶν) ζώων τρέφεται πρὸς τ(ῶν) περι[σσω]μάτ(ων) καὶ αὐξεται, ἡμ <ε> ἵς δὲ πρὸς τ(ῶν) ἀλόγων ζώων, τούτῳ τῷ λό(γῳ) φησ[ίν] καὶ τὸ ξύλον καὶ τὸν λίθον καὶ τὰ <παρα> πλ[ήσια] τροφήν (εἶναι), ἐπειδὴ πάντα εἰς πάντα με[ταβάλλ]ει. ἄλογον δὲ τοῦτο. * [διὰ] τί γὰρ τὰ θαν(άσιμα) τῶν [....]ν κα[..]ευου[..]επι[..] τροφή, εἴπερ οἱ οἴστυς [..]ουν[...]οι τὸ κώνειον τρέφουσι τοὺς ἀνθρώπους; * πλὴν ταῦτα μ(έν) ο(ὕτως). ἐκεῖνο δὲ ῥητέον, ὅτι γί(νεται) καὶ ἐν κοιλίᾳ πέψις καὶ εὐ[χύμω]ν δὲ ἀνά[δοσις], [*] ἡ πλε[ί]ω(ν) δὲ ἀνάδοσις ἀπὸ τε κοιλίας καὶ στομάχου καὶ ἀπὸ τῶν ἐντέρων καὶ τοῦ κόλου—καὶ γί(νεται) ἡ ἀν[ά]δ[οσις] διὰ τ(ῶν) ἀραιωμάτ(ων) τ(ῶν) ἀμφ' αὐτά— καὶ ἀπὸ [τοῦ] στόματος. καὶ οὐ μόνον ἀπὸ τούτ(ων) ἀνάδοσις γί(νεται) καὶ πρόσθεσις, ἀλλ(ὰ) καὶ ἀπὸ τ(ῶν) ἐν τοῖς ἀγγ[εῖ]οις παρακειμέν(ων) καὶ ἀπὸ τῆς ἐν ταῖς φλεψὶν παρακειμένης τροφῆς· καὶ ἀπὸ τῆς ἐν ταῖς ἀρτηρίαις ἀνάδο[σ] <ισ>] γί(νεται) καὶ πρόσθεσις τῷ ὅλῳ σώματι καὶ ἀτμοειδῶς. * ὁ μ(έν)τοι γε Ἑρασιστράτος οὐκ οἶεται ἀνάδοσιν γί(νεσθαι) ἀπὸ τ(ῶν) ἀρτηριῶ(ν). μὴ γ(άρ) εἶναι κατὰ φύσιν ἐν αὐταῖς αἷμα—τοῦτο (ἐστίν) τροφή—, ἀλλ(ὰ) πνεῦμα, οὐχ ὑγιῶς ἰστάμενο(ς) λό(γον), ὡς ἀποδείξομ(εν). εἰς μ(έν) γ(άρ)· εἴπερ μὴ παρέκειτο ἐν [ἀ]ρτηρίαις κατὰ φύσιν αἷμα, ἐχρῆν διαί[ρ]ουμέν[ω]ν] ἀρτηριῶν αἷμα μὴ ἀποκρίνεσθαι· ἀποκρίνεται [μ](έν)τοι, [ὥστε γί(νεται)] τροφή ἐν ταύταις. πρ[ὸς] δὲ λόγον ἀπολογοῦνται οἱ Ἑρασιστράτειοι [λέγοντ]ες, διότι διαιρέσεως γεν(ομένης) κατὰ [τὰς ἀρτη]ρίας κενοῦται τὸ αἷμα κάπορ(εῖ) τῶν [ἐκεῖ φλεβ]ίων, οὐ μὴν ἐκ τ(ῶν) ἀρτηριῶν. διαφ[έρει] δὲ τ[ὸ] διὰ

τινος κενουῖσθαι ἢ τὸ ἐκ τοῦ[του καὶ ἐ]πὶ τ(ῶν) ἐκτός. καὶ γ(ὰρ) διὰ τ(ῶν) κρου[νῶν ρεῖν
φ(αμεν)] ὕδωρ, οὐ μὴν ἐκ τ(ῶν) [ε] κρουν(ῶν)· οὐτ[ω δὲ καὶ τ(ῶν)] ἀρτηριῶν διαιρεθεισῶν δι'
αὐτ[(ῶν) μ(έν) κενο]ῦται τὸ αἷμα, οὐ μὴν ἐξ αὐτῶν [οὐ γ(ὰρ) (εἶναι) λέγο]υσιν ἐν ταύταις αἷμα.
τότε [γ(ὰρ) σ]υν ε στομῶσθαί [τε] τὰς φλέβας εἰς [τὰς] ἀρτηρία(ς) καὶ τὸ ἐνὸν [οὔ]τω [ι] μὴ
δύνασθαι κενὸν ἀθροῦν ἀπολ <ε> ἵπessθαι [τ]όπον μετὰ τὴν π[νεύ]ματος [κέ]νω(σιν).
παρεμπεῖπτεν γὰρ τὸ αἷ[μ]α ἐκ τ(ῶν) φλεβῶν [εἰς] τὰ[ς] ἀρ[τ]ηρία(ς) διὰ μ[(έν)τοι τ(ῶν)]
ἀρτη[ρι]ῶν [ἀ]πορεῖν ἐκ τούτ[(ων) ὡς δι]ὰ κ[αλ]άμ(ων) ἔ[ξ]ω . νωθρ[ὸν δέ] (ἐστίν) λείαν τοῦτο
* α μὲν γ(ὰρ) τὰ ἡμέτερα σώμα τα τοῖς ἀσυμπτώτοις ἔοικε [σ] ὡμα[σιν] ὡς σίφωσί τε καὶ
καλάμοις· ὡς γὰρ ο[ὔ]τοι κ(ατα)χθέντες ἢ τρυπηθέντ[ε] σ οὐκ ἀποκρίνουσι τὸ ἐν αὐ[τ]οῖς
περιεχόμενον πνεῦμα οὐδὲ κενοὶ γί(νονται) τούτου, ἀλλ' ἐμμένον ἔχουσιν ἐν αὐτοῖς, ο(ὕτως)
καὶ ἐπὶ τ(ῶν) ἀρτηριῶν διαιρεθεισ(ῶν) οὐ πάντως κενωθήσεται τὰ [ἐντὸς] τοῦ πνεύμ(ατος),
ἀλλ' ἐμμενεῖ ἐν ταῖς ἀρτηρίαις καὶ μετὰ τὴν διαίρεσιν, ὥσπερ κάπὶ τ(ῶν) ἐκτός. ** β· εἴπερ ὁ
κενὸς(ς) ἀθροῦς αἷ(τιος) γί(νεται) τῆς παρεμπτώσεως τοῦ αἵματος ἐκ τῶν φλεβῶν εἰς τὰς
ἀρτηρίας, [ἀν]ά[γκη τὸν] αὐτὸν αἷτιον γί(νεσθαι) τῆς κ(ατ) ο χῆς τοῦ πνεύματος, οὕτως τὸ
αἷτιον [.

27] ω θ ἀλ(λὰ) γὰρ οὐ γί(νεται)· ὥστε <τὸ> αἷτιον π[αρ]ορᾶν δεῖ. ** ναί, φασὶν οἱ
Ἑρασιστράτειοι, οὐκ ἔοικε τὰ ἡμέτερα σώματα τοῖς ἀσυμπ[τῶ]τοις σώμασιν, ἃ [κυρίως]
κατωνόμασται, [ἀλ(λὰ)] ἀσκῶν ἐνπεπληρωμένωι ὑγροῦ καὶ ἐμπεπνευματωμένωι ωσο[.]νον,
ὃς τρωθεὶς ἀποκρεῖ[ναι] δι' αὐτοῦ τό τε πνεῦμα καὶ ὑγρόν, ἅ[μα δὲ καὶ] ἐξ [ἐ]αυτοῦ· οὕτως καὶ
αἱ ἀρτηρίαι διαιρε[θε]ῖσαι αἷμα, οὐκ ἐξ αὐτ[(ῶν)] δέ * πρὸς δὲ καὶ τοῦτ' εἴποιμ(εν), διότι οὐ
[το]ῖς οὔσ[ι] συμπτώτοις ἔοικεν τὰ ἡμέτερ[α] σώματα, [ῶ]ς [φ(ασιν) πα]ίοντ[ες], ἀλλὰ τοῖς
ὑ(πάρχουσιν) ἀσυμπτώτοις, ὡς ταῦ[τα] δῆλα ἐπὶ τ(ῶν) [τ]ελευτ(ῶν)· κατὰ γ(ὰρ) τὰ ὑμέ[νια]
εὐρίσκοντα[ι] αἱ ἀρτηρίαι ἀσύμπτωτ[οι], ἀλλ' ο[ὔ]τοι σύμπτωτ[οι] . [εἰ τοι]γ(ὰρ)τοι ταῦτα
τοῦτον ἔχει τὸν τρ[όπον], μοχθηροὶ φαίνονται καὶ κ(ατὰ) ταῦτα οἱ [Ἑρασ]ι[στρ(άτειοι)]. εἴτα
φέρει δὲ καὶ οἰκει[οῦν]τες μὴ τοῖς ἀσυμπτώτοις, [ἀλ(λὰ) τοῖς] εὐσυμπτώτοις ὡς ἀσκοῖς, ἵνα
[κα]ὶ αὐτοῖς συναγο[ρε]ύ[ω-] μεν, λέγωμεν, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀσκ [οὔ]το ὃ ἐνόν <τοσ>
κενω(θέντος) ἐπισ ὑμ πτωσις γί(νεται), καὶ οὐχὶ κενὸς ἀθροῦς τόπο[σ] . ἀλ(λὰ) ἐχρῆν καὶ ἐπὶ
τῆς [δι]αιρέσεως τ(ῶν) ἀρτηριῶν μετὰ τὴν κέ[ν]ωσιν τοῦ πνεύματος ἐπισυμπεῖπτεν ταύτας.
ἐπισυμπεπτουσῶν [δὲ] αὐτ(ῶν) οὐκ ἂν ἐγίνετο κενὸς ἀθροῦς [ο]ὔ[δὲ παρέμ]πτωσις [α]ἵματος
οὐδὲ ἀπόκρισις τοῦ[του οὐ]δέ γε κένωσ[ις]· ὥστε καὶ κατὰ ταῦτα ἀγαν[...]ις. ** φέρε δὲ μετὰ
τὴν [δι]αίρεσιν ε[ν] ὑθὺς ἀποκρινο(μένου) τοῦ πνεύμ[ατος] εἴπω(μεν) εἰσ[κρί]νεσθαι τὸ αἷμα τῶι
μ[ὴ] τόπον κέ[ν]ον ἀθροῦν ἀπολ <ε> ιφθῆναι[. ἀλ(λὰ) μὴν οὐκ ἐ]χρῆν αἷμα κενουῖσθαι τούτ[ωι]
τῶι λό(γω)], ἀλ(λὰ) τὸ πν[εῦ-]μα τὸ ἐν τῇ[ι] ἡμετέραι] παρακείμενον συγκρίσει λε[ίωσ]
συνα[φί]εσθαι τῶι πνεύματι τῶι ἀποκριθέντι. οὐκ ἀποκρίνεται δὲ γε τοῦτο καὶ συνπλη[ρ]οῖ τὸν
τοῦ κεν[ωθέντος] πνεύματος τόπον [.....] εἴτα κατὰ τοὺς Ἑρασιστρατεῖους τούσ[δε]
ὅ-] τε κενοῦται μενον καὶ λ[.....] αἷμ[α] Ἑρασιστράτειοι [..]ει [.....]αι διαδ[ο]ῦν[αι] τῶν
ἐπὶ [.....] τοῦ πνεύματος [. [45]

27 (50) ..] πολ[.....] του[...] [παραδητας] τοτ[.....]σδε τω[..] πρώ τη [θη] κενώσεται
[.....] κα τα τοῦ μεταιονᾶ οσ[.....] κ]ενωθῆναι τὸ ἐν ταῖς ἀρτηρίαις τῶι πολὺ
κεχωρίσθαι ταύτας τῆς καρδίας.

28 καὶ πάλι πρώτη πληρωθήσεται αἵματος πρὸς [τ(ῶν) φλ(εβῶν)] , οὕτως τε πολὺς χρόνος
γενήσεται, ὥστε μετὰ τὴν κένωσιν τοῦ πνεύματος ρύηται [τού]τ(ων) τὸ αἷμα. ** καὶ ἐπὶ πᾶσιν,
εἴπερ ἡ καρδία πρώτη κενουμένη τοῦ πνεύμ(ατος) πρώτη καὶ πληροῦται κ(ατὰ) τὴν
παρέμπτωσιν αἵματος, λέγω ἀναιρεθήσεται τὸ ζῶιον τῶι ἐν ἀνοικείωι γί(νεσθαι) τόπωι τὸ αἷμα
καὶ δεσπόζοντι τοῦ ζώιου μ[έ]ρει] . οὐκ ἔχει δὲ ταῦτα τοῦτον τὸν τρόπον. πολλῶν γ(ὰρ)

διαιρουμέν(ων) ἀρτηριῶν οὐδ[ἐν ἀπέθανεν] · οὐκ ἄρα ὑγιής (ἐστίν) ἢ τ[ὶ(ων)]δε τ(ῶν)
 Ἑρασιστρατείων κεκομψ[ευ]μένη δόξα. ** [τούτ](ων) οὕτως ἐκκειμέν(ων), ὅτι μ[ὶ(έν)] καὶ δ ἰὰ
 τὰς [ιοτ] ἀρτηρίας (ἐστίν)] ἀνάδοσις, ὑπεμνήσαμ(εν)· ὅτι δὲ καὶ κ(ατὰ) τὰς [αρ] ἀρτηρίας
 [τηριων] προαπεδείξαμ(εν). καὶ πλείων γε ἢ ἐν ταῖς [αποτ(ων)] φλεψὶ [βων] ἀνάδοσις
 ἥπερ ἐν ταῖς [αποτ(ων)] ἀρτηρί[αις] [ων], ὡς ἀποδ <ε> ἰζομ(εν). α μ(έν) γ(άρ)
 ἀξιολογώτεραί εἰσιν αἱ φλέβες τ(ῶν) ἀρτηριῶν· πιθανὸν δὲ ἐν τῷ ἀξ <ι> ολογωτέρωι
 πλείονα γί(νεσθαι) τὴν ἀνάδοσι[ν] παρὰ τὰ ἐλ[άχισ]τα τ[αῦτα]. ἀξιολογώτεραι δέ (εἰσιν) [τ(ῶν)
 ἀ]ρτηριῶν αἱ φλέβ(ες), ἐν αῖς [εἰκότως πλ]είων γενήσεται ἡ ἀνάδο[σις]. β · καὶ [εἰ ἴσαι] (εἰσιν)
 κ(ατὰ) τὸ μέγεθος αἱ ἀρτηρίαί ταῖς φλεψ[ί]ν—φέρει γ(άρ) ο(ὔτως) ἔχειν—εἰ δ' οὖν ἴσαι, αἱ μ(έν)
 ἀρτηρίαί μ <ε> ἰζονες οὔσαι κ(ατὰ) τὴν περιοχὴν αὐτὸ μόνον φανήσονται τῷ τε
 τετραχίτωνες (εἶναι) καὶ συνεστ <άν> αἱ ἐξ εὐρώστων τ(ῶν) χιτώνων. * αἱ δὲ φλέβες
 ἀσθενέστεραι ὑ(πάρχουσαι) κατὰ τὴν περιοχὴν τῷ μονοχίτωνες εἶναι ὅμως εὐρυκοιλιώτεραί
 εἰσιν τ(ῶν) ἀρτηριῶν, εὐρυκοιλιώτεραι δὲ οὔσαι] πλείονα ἔξουσιν καὶ τὴν ἀνάδοσιν τὴν εἰς
 αὐτὰς γι(νομένην). ** τὸ δὲ γ · αἱ μ(έν) ἀρτηρίαί πλείον ἔχουσι τὸ παρακείμενον ἐν αὐτ(αῖς)
 πνεῦμα, [ἐλάχιστον δὲ] τὸ αἷμα, * αἱ δὲ φλέβες πλείον ἔχουσι] τὸ αἷμα, ἐλάχιστον δὲ τὸ
 πνεῦμα(α). ἀρέ[σκει] γ(άρ) ἡμῖν καὶ ἐν ἀρτηρίᾳ καὶ ἐν φλεβὶ κατὰ φύσιν παρακεῖσθαι καὶ αἷμα
 καὶ πν[εῦμα], [οὔτ]ως δὲ ταῦτα παρακεῖσθαι, κα[θώς] πρόκειται. * πλὴν ἐπεὶ ἐν μ(έν) ἀρτηρίᾳ
 [πλειον] πλείον τὸ πνεῦμα, ἐν δὲ φλεβὶ [ἐναντί]ον τοῦτο, πιθανώτερον πλείονα γί(νεσθαι) ἐν
 φλεβὶ τὴν ἀνάδοσιν ἥπερ ἐν ἀρτ(ηρίᾳ). καὶ διὰ μ(έν) τούτ(ων) συνακτέον, ὡς πλείων —
 [γί(νεται)] ἡ ἀνάδοσις ἐκ τ(ῶν) φλεβῶ(ν) ἥπερ ἐξ ἀρτηριῶ(ν). ὁ μέντοι γε Ἡρόφιλος ἐναντίως
 διείληφεν· οἶεται γὰρ πλείονα μ(έν) γί(νεσθαι) ἀνάδοσιν ἐν ταῖς ἀρτηρίαις, * ἥσσ[ον]α δὲ ἐν
 ταῖς φλεψὶ διὰ δύο ταῦτ[α]· α μ(έν), ἐπειδὴ περ ἀμφοτέραι μ(έν) ὀρεκτικ[ῶς] ἔχουσι τῆς τροφῆς,
 ἢ τε φλεψ κ[α]ὶ ἡ ἀρτηρία, ἐπεὶ δὲ κατ' ἴσον ὀρέγονται τῆς τροφῆς, κατ' ἴσον καὶ ἡ ἀνάδοσις ε
 ἴσ [ξ] αὐτ ἄσ [ων] γενήσεται. [45]

- 29 δεύτερον δὲ αἱ μ(έν) ἀρτηρίαί, φ(ησίν), συστέλ <λ> ονταί τε καὶ διαστέλλονται τόν τε
 σφυγμὸν ἀποδιδοάσιν, αἱ δὲ φλέβες οὔτε συστέλ λ ονται οὔτε διαστέλλονται οὐδὲ σφυγμωδῶς
 κεινοῦνται. * ἐπεὶ τοιγ(άρ)τοι αἱ μὲν ἀρτηρί(αι) σφυγμωδῶς κεινοῦνται, αἱ δὲ φλέβες οὐ
 κεινοῦνται [σ]φυγμωδῶς, ταύτῃ ἐπὶ τ(ῶν) ἀρτηριῶν διὰ [τ] ἢν ὥσ[ιν ἐ]κ[εῖν]ν[η]ν εὐ[λο]γον
 πλείονα γί(νεσθαι) τὴν ἀνάδοσιν ἥπερ ἐπὶ τ(ῶν) φλεβῶν διὰ τὴν εἰρημένην α(ίτιαν). ** οὐκ
 ὀρθ[ῶς] δὲ ὁ προκείμενος ἀνὴρ ἐποίησεν. οὐ γ(άρ) ἐνόησεν, ὡς εὐρυκοιλιώτεραί (εἰσιν) αἱ
 φλέβες παρὰ τὰς ἀρτηρίας, εὐρυκοιλιώτεραι δὲ οὔσαι πλείονα δεόντως ἔξουσιν καὶ τὴν ἐν
 αὐταῖ[ς] γινομένην ἀνάδοσιν. καὶ π(ρὸς) μ(έν) τὸ α τοῦτου κεφάλαιον τοῦτο καθήξει λέγειν,
 πρὸς δὲ τὸ δεύτερον ἐροῦμ(εν), διότι [ὡςπέρ] αἱ ἀρτηρίαί σφυγμωδῶς κεινοῦνται συστε λ
 <λ> ὁμεναι καὶ διαστελλόμεναι, ο(ὔτως) δὲ κεινούμεναι ἐκθλείψουσιν εἰς τὸ ἐκτὸς τὴν
 τροφ[ήν]. εἰ δὲ ταῦτα ο(ὔτως) ἔχει, ὁμολογουμένως ἐ[πι]συνάγεται, ὅτι πλείων ἀνάδοσις
 γί(νεται) τροφ[ῆς] εἰς τὰς φλέβας ἥπερ εἰς τὰς ἀρτηρίας. * ἀλ(λὰ) [<όμο> λογου]μένως
 κ[ἀ]κεῖνο δεῖ ὑπονοῆσαι, ὡς [τροφῇ] παράκειται ἐν ταῖς ἀραιότησι τ(ῶν) φλεβῶν καὶ [τ(ῶν)]
 ἀρτηριῶν. καὶ κοινῶς ἐν πάσῃ ἀραιότητι τετμημένη κατὰ τὸ ἡμέτερον σῶμα [πα]ράκειται
 τροφή, καὶ ἀνάδοσις γί(νεται) εἰς αὐτὴν ὁμο[λογ]ου[μ(έν)]ως τῷ ὅλῳ σώματι, ὥστε καὶ
 κ(ατὰ) τὰς κοιλότητας τ(ῶν) ἀρτηριῶν καὶ τ(ῶν) φλεβῶν παράκειται τροφή καὶ ἀνάδοσις
 [γί(νεται)] αὐτῆς εἰς αὐτάς. ** καὶ μὴν κἀ[κε]ῖνο δεῖ ὑπολαβεῖν, ὡς ἡ τροφή π[ᾶσ]α οὐ
 προσ[τίθε]ται ἀναδιδομένη τῷ ὅλῳ σώματι, [ἀ]λλὰ τὸ μ(έν) νόστιμον τὸ ἀπ' αὐτῆς
 ἀνα[δ]ίδοται καὶ π(ροσ)τίθεται τῷ σώματι, τὸ δὲ ἀλλότ[ρ]ιον καὶ σκυβα[λ]ῶδ[ε]ς
 χωριζό[μ]ενον εἰς ἔντερα διὰ τ(ῶν) ἀποπάτ(ων) ἀποκ[ρ]ίν[ε]ται. εἰ γάρ τοι πᾶσα ἡ
 λαμβανομένη(η) τροφ(ή) ἀναλαμβάν[ο]μένη(η) π(ροσ)ε[τ]ίθετο, εἴτα [μη]δεμ[ί]α ἀπ' αὐτῆς ἐγίνετο

ἀποκρι[σις, κ]ἂν ἡ[μεῖς] ὑ[περ]φυεῖς κ[ατά] τε τὰ μεγέθ(η) [καὶ] τὰς [ῥώ]μας ἐγινόμεθα, ἐπ
〈ε〉 ἰ [ἀεὶ ἡμῖν] π(ροσ)τίθεται ἀλλ' [ἐπ 〈ε〉] ἰπερ ἡ νόσ(τιμος) [ἀεὶ τρ]οφῇ [τῆς] ἀλλοτρίας
ἀποκρίνεται [.....], μέτριοι κατὰ σώματά [ἐσμεν] οὐτ[ω]. * τῶν δὲ ὑποδεδειγμέν(ων)
[πρῶτόν] (ἐστίν) τ[ὸ περὶ] τοῦ διὰ τῆς κύστεως [ἀποκρ]ινο[μ(έν)ου, πε]ρὶ οὗ [ἰ]δία στάσις
γεγένηται [καὶ π]αρὰ τοῖς [ἀρ]χαίοις τ(ῶν) φιλοσόφων. ^[45]

- 29 (50) [οἱ] μ(έν) γὰρ εἶπ[ον] ἐν τῷ προσφερομένῳ ὑγρῷ ἐνυπάρχειν φ[ύσιν διπλῆν τοιάν-] δε καὶ
νόστιμον καὶ [φαῦλον ἐν(εῖναι), ὧν τὸ μ(έν) νόστιμον ἀναλαμ[βάνεσθαι διὰ τῶν ἀραιω-]
μάτ(ων) καὶ π(ροσ)τίθεσθαι το[ῖς σώμασιν], τὸ δὲ φαῦλον φέρεσθαι εἰς τὸ κάτω καὶ] διὰ τὰς
ἀπουρήσεις ἀποκρ[ίνεσθαι εἰς τὸ] ἐκτ(ός). ^[5]
- 30 οἱ δὲ ἔφασαν πᾶν μ(έν) ὑγρ[ὸν] ὁμοειδὲς αὐτὸ ἐαυτῷ (εῖναι), ἥδη δὲ κατὰ [τὴν ἀνάληψιν]
αὐτοῦ τὸ μ(έν) ἀναδιδόμενον προστίθεσθαι τοῖς σώμασιν, τὸ δὲ μ[ὴ] ἀναδιδόμενον εἰς τοὺς
κατὰ τὴν κύστιν [τόπους φέρεσθαι, ὅθεν διὰ] τῆς ἐν τούτοις ἐνυπα[ρχούσης] δυνά[μεως
μεταβαλλόμε(εν)ον] ἀποκρίνεται δριμύ τε [καὶ ἀλμυρὸν γενόμενον]. ταύτη γ(ὰρ) τὸ οὖρον
ἐλκούσ[ης, δῆλον] ὅτι (ἐστίν) δριμύ τε καὶ ἀλμυρόν. [* π(ρὸς) δὲ ἐκεῖ-] νο ρητέον, ὅτι ἐπὶ τοῦ
πρώτ[ου ἐκκει-] μένου γίνονται οἱ πλείους τ(ῶν) ἀρχαίω[ν]. καὶ εἰς τοῦ τοῦ ὑποδείγματι
χρῶν[ται τῇ θα-] λάσῃ καὶ τῷ ἡλίῳ. * οὗτος γ(ὰρ) τῷ ἄναμ-] μα νοερὸν ἐκ θαλάσ[σης εἶναι
ἀπὸ] τοῦ νοστήμου τοῦ κ(ατὰ) τὴν θ[άλασσαν] τρέ[φ]εται, ἀναλαμβάνων μ(έν) τὸ λεπτόν, τὸ δὲ]
ἀργότερον καὶ παχύτερον κ[αὶ ἀλμυρὸν κ(ατα)λεί-] πων ἐν τῇ θαλάσῃ. * ἀποφ[έρεται δὲ
ὁμοίως] τοῦ π(ροσ)φερομένου ὑγροῦ τὰ τρέφοντα ἡμᾶς· ἀπὸ γ(ὰρ) τούτου τὸ μ(έν) νόστιμον
[καὶ λεπτόν] ἀναδίδεται εἰς τὰ σώμα[τα ἡμῶν, τὸ δὲ] φαυλότερον καὶ ἀργότερον σκ[ῶρ
γι(νόμενον) διὰ] τὴν κύστιν εἰς τὸ ἐκτὸς ἀποκρ[ίνεται]. τούτων οὕτως ἐκκειμέν(ων)
ἀ[πορούμ(εν)οι μ(έν)] οὐκ ἔχομεν παγίως εἰπεῖν περὶ τοῦ ὑγροῦ τοῦ ἀποκρινόμενου κ(ατὰ)
[τὰ] ἀπου[ρήματα, πό-] τερον τὸ ἀλλότριόν (ἐστίν) τὸ ἀποκρ[ινόμε(εν)ον, ὃ ἐν-] υ[πῇ]ρχεν τῷ
ὕγρ[ω] καὶ [ὃ φύσει δοκεῖ] ἐνυπάρχειν ἄχρ 〈ε〉 ἴον ὑγρόν, [ἢ ὃ γι(νόμενον) ἐν τῇ] κύστει
μεταβάλλεται [πρὸς τὸ φαῦλον. * ἐ-] κεῖνο δὲ λέγομεν, ὅτι ἀπὸ τοῦ π(ροσ)φερομένου(εν)ου ὑγροῦ
ἀποκρίνεται κατὰ τὰ σ[ώματα] ὑγρὸν δριμύ τε καὶ ἀλμυρόν. * [καὶ ταῦτα μ(έν)] — περὶ τῆς
διοικήσεως τῆς κ(ατὰ) τὴν [κύστιν. * πει-] ρῶνται δὲ κ(ατα)σκευάζειν, ὅτι ἀπὸ πα[ντὸς τοῦ]
σώματος συνεχεῖς γί(νονται) ἀποφοραί, λο[γιζόμενοι] ἀπὸ τιν(ων) τοιούτ(ων)· καὶ πρῶτον ἀπὸ
τ(ῶν) ἀ[ρωμάτων]. ἀρώματα γ(ὰρ), φασίν, εἰ π[ό]ρρω κέοιτο, [ὀσφραινό-] μεθα τῷ σώμα
〈τα〉 φέρεσθαι ἀπ' αὐτ(ῶν) π(ρὸς) ἡμᾶς. τάχα δὲ πρὸς ταῦτ' ἐροῦσι ἀπὸ μ(έν) τ(ῶν)
[ἀρωμάτων] μὴ γί(νεσθαι) ἀποφορὰν σωματ(ων), [δ]ια[τίθεσθ(αι)] δὲ τὸν ἄερα π(ρὸς) τ(ῶν)
ἀρωμάτων, τρό[πον] δὲ τοῦτον κατὰ τὰς εἰσπνοὰς [αἰσθησιν γί(νεσθαι)] ἡμῖν τ(ῶν) ἀπὸ
τ(ῶν) ἀρωμάτων δια[πνοῶν καὶ μὴ] εἶναι ἀποφοράν. ^[45]

- 30 (50) ** νωθρὸν δὲ λία[ν φαίνεται] τοῦτο· σώματα γ(ὰρ) (ἐστίν) κατὰ τὸ λόγῳ θεωρητὸν] τὰ
ἀποσπώμενα ἀπὸ τ(ῶν) ἀρωμάτων).

- 31 καὶ τοῦτο δῆλον ἐπὶ τ(ῶν) πεπαλαιωμένων ἀρ [αι] ωμάτων· ταῦτα γ(ὰρ) ἀσθενῇ καὶ οὐκ
ἐνεργοῦ[σ]αν ἴσχει τὴν δύναμιν διὰ τὸ πολλὴν γεγενῆσθαι ἀπ' αὐτῶν διὰ τὸν χρόνον
ἀποφοράν, ἐξ ὧ[ν] συνάγεται τὸ λεγόμενον. ** καὶ ἀπὸ τ(ῶν) κρεῶν δὲ τὰτὸ ὑπομιμνήσκουσι
λέγοντες τὰ μ(έν) ἔωλα κουφότερα (εἶναι) καὶ ὀλιγοτροφώτερα, τὰ δὲ πρόσφατα βα 〈ρύ〉 τερα
καὶ πολυτροφώτερα. καὶ τοῦτο δῆλον ἐπὶ τῆς αὐτοψίας· σταθὲν γ(ὰρ) τὸ ἔωλον κρέας
καταλήψῃ κουφότερον, τὸ δὲ π(ρὸς)φατον βαρύτερον. τίνος αἰ(τίας) γι(νόμενης); δῆλον ὅτι
τῷ ἀπὸ μ(έν) τ(ῶν) ἐώλων πολλὴν γεγενῆσθαι ἀποφοράν, ἀπὸ δὲ τ(ῶν) π(ροσ)φάτ(ων) ὀλίγον,
καὶ μὴ διαφέρειν ἢ κατὰ τὸ αἰσθητὸν ἀπὸ τοῦ ὑποκειμένου ποιεῖσθαι ἀφαίρεσιν ἢ κ(ατὰ) τὸ
λόγῳ θεωρητόν. ** καὶ μὴν καὶ ἀπὸ τ(ῶν) ἄρτ(ων) τὰτὸ κ(ατα)σκευάζουσιν· οἱ γ(ὰρ)
θερμότεροι βαρύτεροί τε καὶ πολυτροφώ[τε]ροι, οἱ δὲ ψυχρότεροι κουφότεροι καὶ

ὀλιγοτροφώτεροι διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. καὶ ταῦτὰ πιστοῦσιν οἱ ἄλ <ε> ἵπται· οὐκ ἄν ποτε γὰρ π(ροσ)έφερον τοῖς ἀθληταῖς θερμούς τε ἄρτους καὶ πρόσφατα κρέα, εἰ μὴ βαρύτερα ἢ <ν> καὶ πολυτροφώτερα, τοὺς δὲ ψυχροτέρους ἄρτους καὶ τὰ ἔωλα τ(ῶν) κρεῶν ἐξέκλεινον, εἰ μὴ ὀλιγότροφα καὶ κοῦφα ὑ(πῆρχεν). ** π(ρὸς) τούτους τοὺς λόγους ἀντιφέρονται οἱ Ἑμ(πειρικοί) λέγοντες· οὐκ εἴ τι ἀπὸ τινος ἀφαιρεῖται, ἐκεῖνο ὀφείλει κοῦφον γί(νεσθαι), οὐδ' εἴ τί τι προστίθεται, ἐκεῖνο βαρύτερον γί(νεται), ἀλλ' (ἔστιν) ὅτε π(ροσ)θέσεως γινομένης τὸ ὑποκείμενον κ(ατα)σκευάζεται κουφό <τερο> ν, (ἔστιν) δ' ὅτε καὶ ἀφαιρέσεως γενομένης τὸ ὑποκείμενον γί(νεται) βαρύτερον ὡς ἐπὶ τῶν ἀσκῶν καὶ ἐπὶ τ(ῶν) τετελευτηκότ(ων) ζώων καὶ ἀνθρώπων. ** καὶ α [μ(έν) τ]οῦ ἀσκοῦ ὑπομιμνήσκουσιν· ὁ ἀσκὸς [γενόμεν(εν)]ος χωρὶς πνεύματος βαρύτερός (ἔστιν), πληρω(θείς) [δὲ πνε]ύματος κουφότερος γί(νεται). καὶ τὰ ζῶια [ἐκ β τ]οῦτ(ων) συνέστηκεν, ψυχῆς τε καὶ σώματος(ς), [καὶ ὅτε] μ(έν) ἀμφοτέρα ταῦτα πάρ(εστιν), κουφὸς <ερό> ν (ἔστιν) [τὸ ζῶ]ιον, ὅτε δὲ ἀφανίζεται ἀπὸ τοῦ σώματος(ς) [ἡ ψυχή,] βαρύτερον γί(νεται) τὸ σῶμα. * 'καὶ μὴν, φ(ασίν), [ὅτι] (ἔστιν) σῶμα ἢ ψυχή, οἱ πλείους τ(ῶν) φιλοσόφων [λέγ]ουσι. καὶ ἀσώματον δὲ αὐτὴν ἀπολεί[πον]τες οὐσίαν ἢ τινα αὐτὴν ἔχειν ἔφ(ασαν), ὡς ἡ θυρὶς ἀφαιρέσει μ <ε> ἰζ(ων) γί(νεται), προσθέσει δὲ μικροτέρα . [φα]νερὸν οὖν τοιγ(άρ)τοι ἐκ τ[ού]τ(ων), ὡς κ(ατὰ) ἀφαίρεσι <ν> [γί(νεται)] βαρύτερος καὶ κ(ατὰ) π(ρόσ)θεσιν κουφότης, ὡς ὑπε[δε]ίξαμεν). ** λείαν δ' (ἔστιν) οὗτος ὁ λόγος μ[ωρ]ός τε [καὶ ἀπατ]ητικός, ὡς ἀποδείξομεν. [α] μ(έν) ἀπο[δείξομ(εν) οὗτ]ως· τινὸς γ(άρ) ἀφαιρέσ[ει] λέγομ(έν) τι [π(ρόσ)θεσιν γί(νεσθαι), ἀλ(λὰ)] οὐχὶ τούτου τῆς π(ροσ)θέσεως [ὁ αὐτὸς λόγ]ος π(ροσ)τίθεμεν γ(άρ) τῇ θυρίδι, [ἀφαιροῦμ(εν)] δὲ τοῦ τοίχου. [45]

31 (50) ** εἴτα καὶ [ἐπὶ] τῆς [ψ]υχ[ῆς] διὰ βραχ[έων] λέγομεν, ὡς ἡ ψυ[χ]ῆ αἰ(τία) (ἔστιν) [γι(νομένη)] τῆς κουφότητος καὶ [..]τικυίασε [....] [.....] τῆς κουφότητος· [**] δι' ἣν αἰτίαν παρούσης μ(έν) τῆς ψυχῆς [κο]ῦφ[ό]ν (ἔστιν) τὸ ζῶιον, ὅτι καὶ πνεῦμ(α) ἢ ψυχή, τὸ δὲ πνεῦμα κοῦφον τὴν φύσιν [τοῖν ἐν] [].

32 πνευματικὴ δὲ καὶ ἡ ψυχὴ τοιαύτη [ι] δὲ ὑ(πάρχουσα) εὐλόγως παροῦσα μ(έν) [κο]ῦφον παρέχει τὸ ζῶιον, ἀποῦσα δὲ βαρύτερον· * ο[ὕτ]ως γ(άρ) ὑπὸ τῆς ψυχ(ῆς) βαστάζεται τὸ ὅλον σῶμ[α] . γί(νεται) [δὲ ...] λεγείν τοῦτο μ(έν) [αποτ(ων) αλ(ων)] ἀπὸ τ(ῶν) ἄλλω[ν] δυνάμεων), α[ῦ]τα[ι] δὲ ἀπὸ τ(ῶν) κεινήσεων. * κεινεῖται γ(άρ) τὸ ὅλον σῶμα τῆς ψυχῆς διὰ τοῦ γεώδους [καὶ ἀερώδ]ους καὶ διαβασταζούσης αὐτά· ο[ὕτ]ως ἐκεῖνο τείνεται ἄνω· γινομένη[ς] γ(άρ) αὐτῆς τῆς ψυχῆς γί(νεται)· διὸ δὴ καὶ ῥη[τ]έον, ὅτι <οὐχ> ὅταν τ[ινὸς] γένη[ται] π(ρόσ)θεσις, ἐκεῖνο γί(νεται) βαρύτερον, ἀλ(λὰ) [ἐὰν] βαρέος τινὸς τι γένηται π(ρόσ)θεσις, ἐκεῖ[νο] γί(νεται) βαρύτερο[ν]. ἡ δὲ ψυχὴ τοσοῦτον [ἀπ]έχε[ι] τοῦ (εἶναι) βαρεῖα, ὥστε καὶ τὸ φύσει κ(ατα)ρρέπον κ[ου]φίζειν καὶ βαστάζειν. ταύτης οὖν πα[ρ]ούσης δεόντως κοῦφόν (ἔστιν) τὸ ζῶιον. ὅταν μέντοι γε [αφ] ἀφανισθῇ ἡ ψυχὴ, τῷ μηκέτι παρῆναι τὸ κουφίζον μηδὲ αἰωροῦν λοιπὸν βαρέ [ι] α φαίνεται εὐλόγως τὰ νεκρὰ τ[αύτης] αἰ(τία). καὶ ἐπὶ τ(ῶν) ἀσκῶν δὲ πεπληρωμέν(ων) τοῦ πνεῦμ(ατος) κουφότης καταλαμβάνεται τῷ τοῦτο κ[οῦφον] ὃν κουφίζειν τὸν ἀσκόν. ὅταν δὲ μὴ [παρῇ] τὸ πνεῦμ(α), βαρὺς γί(νεται) ὁ ἀσκὸς τῷ ἐστερηθ[ῆσθαι] τοῦ κουφίζοντος αἰ(τίου). * ἀ[λ(λὰ)] γὰρ δι[ὰ] ταῦτ(α) [γί(νεται) καὶ] τὰ τ(ῶν) θερμῶν ἄρτ(ων)· καὶ ψυχρότεροι μ(έν) <κουφότεροι> , [θερ]μότεροι <δὲ> βαρύτεροί (εἰσιν)· καὶ [βαρύτεροι μ(έν) οὗτοι τῷ] μὴδέπω πολλὴν ἀποφορὰν γεγενῆ[σθαι] ἀπ' αὐτ(ῶν), οἱ δὲ ψυχροὶ κοῦφοί (εἰσιν) τῷ ὅλης [τῆς ὕλης] ἱκανὴν ἀποφορὰν γεγενῆσθαι. * ἔτι δὲ καὶ ἀπὸ τούτ(ων) διδάσκουσιν, ὡς γί(νονται) [ὄν]τως ἀποφοραὶ κ(ατὰ) τὸ λόγῳ θεωρητὸν κ[αὶ] α[...] αἰ(τίων) ὑ(παρχόντων)· τὰ γὰρ ὑγρά τὰ ἐν ἀγγείοις τισὶν [ὑπομ]ε[ί]ναντα ποσοὺς χρόνους ἐλάττω [ι] καταισθάνεται. καὶ ἀπὸ τ(ῶν) χυλῶν τὰτ(α) γί(νεται)· ἐνίοτε γ(άρ) ὑπὸ ἡλίου ἢ ἄλλων τιν(ῶν) συνξηρανθέντες ἐπὶ τινος φαίνονται. τίνος γι(νομένου); τῷ δηλον <ὁ> τι

λε[πτὴν ἀπο-] φορὰν γεγενῆσθαι ἀπ' αὐτ(ῶν) τοῦ λεπτομ[ερεστέ]ρου, ὑπομονὴν δὲ τοῦ γεωδεστέρου, [ἄ] δὴ [αὐ]τὰ [γί]νεται] καὶ ἐπὶ τ(ῶν) ἀναπλασσομέν(ων) κολλυρίων. * καὶ ἐπὶ τὰ φυτὰ δὲ μεταβαίνουσιν καὶ λέγουσιν τὰ μ(έν) παραυτὰ ἀποτμηθέντα βαρύτερα (εἶναι), τὰ δὲ ποσοὺς ὑπομείναντα χρόνους [κο]υφότερ(α) ὥς ἐπὶ τῇ σ θριδακείνης, ἐπὶ τ(ῶν) ἀνθέων· ταῦ[τ]α γ(άρ) πάντα διὰ τὴν ἀποφορὰν ῥυ[σók]αρ(φα) κατασκευάζεται. ἐγ δὴ τούτ(ων) καὶ τ(ῶν) τού[τοι]ς παραπλησίων πιστοῦσιν, ὥς ἀποφορὰ γί(νεται) ἀπὸ τοῦ σώματος. ** πρὸς τοῦτον τὸν λόγον λέγουσιν· εἰ ἡ ἀποφορὰ αἰ(τία) (ἐστὶν) τῆς ῥυσότητος, ἐχρῆν μὴ μόνον κ(ατὰ) τὴν ἀπότμηξιν ῥυσοῦσθαι τὰ προκείμενα, ἀλλ(ά) τι καὶ ἐπὶ τ(ῶν) δενδρ(ῶν)· καὶ γ(άρ) καὶ ἀπὸ τοῦ δένδρους ἀπουσία γί(νεται)· [οὐ] γί(νεται) δὲ τοῦτο· οὐκ ἄρα ἡ ἀποφορὰ αἰ(τία) ἐστὶ τῆς ῥυσότητος. ^[55]

32 (50) ** συλλέγουσι δὲ οὔτοι τὸ ἀνὰ λόγον· γίν(εται) μ(έν) γ(άρ) καὶ ἐπὶ τῶν δενδρῶν ἀποφορὰ τ(ῶν) ἀνθέων [οὐ] π λ είων, [ἀλλαδενδρων] ἐ[πι] δὲ τ(ῶν) ἀφειρημέν(ων) οὐ πλείων.

33 * καὶ ἐπὶ μ(έν) [τ(ῶν)] ἐπὶ] τῶι δένδρει καὶ ἡ κείνησις αὐτὴ ἀναλοῖ πλείω καὶ ἔτι ἡ θερμασί α ἀναλοῖ ἱκανά, * ἐπὶ δὲ τῶν ἀποτετμημέν(ων) καὶ μὴ ὑπὸ φύσεως διοικουμέν(ων) ἐλάσσω τῶι μήτε κείνησιν μήτε θερμότητά τι <να> (εἶναι) ἐπ' αὐτ(ῶν). τίς οὖν ἡ αἰ(τία), παρ' ἣν τὰ μ(έν) ἀποτμηθέντα ξηραίνεται, τὰ δὲ ἐπὶ τῶι δένδρει οὐ ξηραίνεται; * σαφὴς δὲ αὕτη καὶ φαινομένη· τὰ μ(έν) γ(άρ) ἐπὶ [τῶι] δένδρει οὐ ξηραίνεται τῶι π(ρὸς) λόγον τῆς ἀποφορᾶς γί(νεσθαι) καὶ τὴν πρόσθεσιν. ** τὰ δὲ ἀποτμηθέντα ξηραίνεται τῶι μηκέτι γί(νεσθαι) ὥς αὐτὰ π(ρὸς)θεσιν, ἐξ ὧν [σαφ]ὲς ὥς καὶ ἀπὸ τ(ῶν) φυτ(ῶν) γί(νεται) ἀποφορὰ. * καὶ ἐπὶ τ[ἄ] ἄλογα δὲ τ(ῶν) ζώων καταβαίνουσι . λαμβάνουσιν γ(άρ) τοὺς [θηρευ-] τὰς κύνας, ὥς οὔτοι τῇ ῥινηλασίᾳ συν[θ]ηρεύουσι τὰ θηρία τρόπῳ τούτῳ· παραγίνονται ἐπὶ τὰς ἀτραπούς, δι' ὧν κεχώρη[κεν] τὰ θηρία, καὶ τ(ῶν) ἀτραπῶν ὁδωμέν[(ων)] χωροῦσιν ἐπὶ τὴν θήραν. τίνας αἰ(τίας) γι(νομένης); δηλον ὅτι τῆς ἀπὸ τ(ῶν) θηρίων ἀποφορᾶς προσκαθιζούσης π(ρὸς) τὰς ἀτραπούς. ταύτη δὴ καὶ ἐν τοῖς καταξήροις τόποις θῆραι οὐ γί(νονται), ἐν μέντοι γε τοῖς χαυνοτέροις. καὶ ἡ αἰ(τία) π[ρό-]κειται, ἐπειδήπερ τὰ ἀπὸ τ(ῶν) θηρίων σώματα ἀποскиδνάμενα π(ροσ)πέιπτοντα μὲν γῇ ἀποκρότῳ καὶ [μ η] καταξήρῳ [τῇ] κατασκ[ίδν]αται, χαυνοτέρα δὲ π(ροσ)πεσόντα καὶ παραδεχομένη φυλάσσεται καὶ διαμένει. ταύτη δὴ καὶ οἱ θηρ[ευ-] ταὶ κύνες χωροῦντες καὶ ὁσφρῶμενοι τῆς ἀποφορᾶς τῆς ἀπὸ τ(ῶν) θηρίων τῶι περισώζεσθ(αι) αὐτήν, εἴτα χωρήσαντες καταλαμβάνουσι τὸ θηρίον καὶ αἰροῦσι. * ταύτη δὴ καὶ ἐπὶ τ(ῶν) ὑετ(ῶν) οὐ γί(νονται) ῥινηλασίαι κατὰ λόγον· ἐξαφανίζων γ(άρ) ὁ ὄμ[βρος] τὰ ἀπὸ τ(ῶν) θηρίων σκιδνάμενα σώματα κωλυτήριος γί(νεται) τῆς θήρας. καὶ τούτῳ μ(έν) τῶι τρόπῳ γί(νονται) αἱ θῆραι. ** μάλιστα δὲ γί(νονται) καὶ ἐὰν σκύλ ακεσ [κέξ] ἔπωνται τοῖς θηρίοις καὶ ἐὰν νέα ἦ· ἀπαλώτερα γ(άρ) ὄντα πλ[εῖ]ονα τὴν ἀποφορὰν ποιεῖ· οὕτως γε ἡ γῇ πλείονα δεχομένη τὴν ἀποφορὰν ῥαδίως σημαίνει τοῖς κυσὶ τὰ θηρία. εἰ δὲ ταῦτα, φανερόν ὥς γίνονται τινες — ἀποφοραὶ καὶ ἀπὸ τ(ῶν) ἀλόγ(ων) ζώων. ** π(ρὸς) [δὲ] τούτοις καὶ Ἑρασίστρατο[ς] πειράται κ(ατα)σκευάζειν τὸ προ[τε]θέν. εἰ γ(άρ) λάβοι τις ζῶιον οἷον ὄρνιθα ἢ τι τῶν παραπλησίων, καταθοῖτο δὲ τοῦτο ἐν λέβητι ἐπὶ τινὰς χ[ρόνους] μὴ δοὺς τροφήν, ἔπ <ε> ιτα [σταθμ]ή[σαιτο] σὺν [τ]οῖς σκυβάλοις τοῖς αἰσθη(τῶς) [κεκ]ενωμένοις, εὐρήσει παρὰ πολὺ ἔλασσον τοῦτο τῶι σταθμῶι τῶι δηλον <ὅτι> πολλὴν ἀπο φορὰν γεγενῆσθαι κ(ατὰ) τὸ λόγῳ θεωρητόν. ^[45]

33 (50) ** ἀλλὰ γ(άρ) [καί] ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον μεταβαίνοντες [ποιοῦ]νται τὸν λόγον· οἱ τε γ(άρ) πίνοντες ἀρώματα [κ]αὶ οἱ σκορ[δ]οφαγῆσαντες ὁμοιον ἔχουσι [τ]ὸ διὰ τ(ῶν) ἰδρώτ(ων) κενούμ ε νον τοῖς π(ροσ)ενηνεγμένοις, ὥς ἂν δὴ ἀποφορᾶς γεγεννημέν(ης) κατὰ τὸ λόγῳ θεωρητόν ἀπὸ τ(ῶν) π(ροσ)ενηνεγμέν(ων)· εἰ δὲ ταῦτα ἐν τῇ ἡμετέρῃ συγκρίσει ὄντα ἀποφέρεται κ(ατὰ) τὸ λόγῳ θεωρητόν καὶ κατὰ τὸ αἰσθη(τόν), καὶ ἐκτὸς ὄντα ἡμῶν ἔξει σώματά τινα ἀπορ ρέοντα ἀπ' αὐτ(ῶν). ^[5]

34 ** ὁ δὲ Ἀσκληπιάδης πειράται κατὰ τὸν τόπον καινολογεῖν· τὰ γ[(ἄρ)] ἀρώματά φ(ησιν) καὶ τὰ σκόροδα τὴν ἰδίαν ποιότητα ἀποβάλλειν ἐν τῇ ἡ[με <τέ>] ρα συνκρίσει γενόμενα. εἰ γ(ἄρ) συνέσω[ζε]ν ἐν ταῖς ἡμετέραις συγκρίσει τὰς ποιότητας, [ἐν]ῆν καὶ ἡμᾶς καὶ αἰσθάνεσθαι καὶ συναντιλαμβ(άνεσθαι) [.....] υ γ(ἄρ) [ἐπὶ] λ[ε]λυμένης καθ' ὅλον [.....] τὰ ληφθέντα καὶ ἐξαιματω[θέντα] θεν μόριον τοῦ σώματος [.....] ρας εἰ τοῦτο [.....] καὶ τοῖς μυκτῆρος [.....] γί(νεται) ανεν[.....] ἡμῶν, ἐπειδήπερ [.....] ἡ ποιότης [ἐν τοῖς] ἡμετέροις σώμασιν (ἐστίν) [.....] αἰσθανόμεθα γ(ἄρ) [.....] ὅτι δὲ αἱ ποιότη[τες] τῷ σώματι δὲ γενηθ(.....) [.....] ἀποφε[ρομένης αἰ(τι ...) ὑπο [.....] εἰ * ἴσως δέ τις ἔρεῖ [...] συνδια [.....] ες τ(ῶν) λαμβανομένων(ων) [.....] τῆς ποιότητος [.....] τῆς ἐν τοῖς σώμασιν ο[.....] μ(έν)αις φ[λεψί]ν ἀναλύεται καὶ ἀπόλ[υ]ται [.....] ἐπὶ φανε[ρ]ᾷ γένει [.] οἰ τα[.] λ[.] ι σωμ[...]ται καὶ περισώζεται [.] λα. ** πρ[ὸς μ(έν)τοι] τοῦτον πειρῶνται τινες [ἀντι]λέγειν, φ[έρεσθαι] μ(έν) καὶ ἐπὶ τοὺς μυκτῆρας τὸ ἀ[ναθυμια]τὸν καὶ ἐπὶ τὰ λοιπὰ μέρη [το]ῦ σώματος, [μηδὲν] δὲ ἐπὶ πλεῖον κακοῦν τὴν αἴσθη[σ]ιν καὶ κωλυτήριον γί(νεσθαι) τῆς ἀντι[λήψεω]ς τ(ῶν) ἐδεσθέντων(ων). ** ὃν τρόπον καὶ οἱ βυρσοδέψαι· οὗτοι γ(ἄρ) κεκακωμένην ἴσχοντες τὴν αἴσθησιν οὐδὲν παραποδίζονται κατὰ τὴν ὁδμήν· * τὸν αὐτὸν καὶ ἀ[πὸ] τ(ῶν) ἐδεστῶν κακουμένη αἴσθησις [οὐκαντιλαμ β] οὐκ ἀντιλαμβάνεται τῆς δυνάμεως τῆς ἀπ' αὐτ(ῶν). — οὐ πιθανῶς δὲ οὐδ' οὗτοι ἐπιχειροῦσιν [π(ρος) αὐτ(ον)] · ἡμ <ε> ἴς δὲ φ(αμεν) πρὸς τὸν Ἀσκληπιάδην, διότι ἡ αἴσθησις τ(ῶν) ἐν ἡμῖν οὐκ ἀντιλαμβάνεται δι[ὰ] τὸ μὴ ὑποπείπτειν αὐτῇ[ι] αὐτά. ὃν γ(ἄρ) τρόπ[ον] τὸ πεσ <σ> ὁμ[εν]ον ἐν οἰκείῳ τόπῳ[ι] δεῖ (εἶναι), ἵνα πέψη, καὶ [ὃν] τρόπον τὸ ἐξαιματούμενον δεῖ ἐν οἰκείῳ τόπῳ γενέσθαι εἰς τὸ ἐξαιματωθῆναι, ο(ὔτω) καὶ τὸ ὁδ[μ]ώμενον ἐν οἰ[κείω]ι τόπῳ δεῖ (εἶναι) εἰς τὸ [ὁσ]φρηθῆναι. τὰ δὲ ἐν ἡμῖν ὑ(πάρχοντα) μὴ ὑποπεί[πτ]ον <τα> τῇ αἰσθήσει εἰκότως ἐγλανθάνει αὐτήν· δι' ἣν αἰ(τίαν) τ(ῶν) εὐωδῶν λαμβανομένων(ων) [ἡ αἴσθη]σις οὐ καταλαμβάνει τὰς τούτων(ων) ποιότητας. [45]

34 (50) καὶ π(ρὸς) μ(έν) τὸν Ἀσκληπιάδην ταῦτα. ** λέγουσι δὲ καὶ ἀποφέρεσθαι ἀπὸ [τ(ῶν)] ἡμ[ετέρων] σωμάτων θερμότητα καὶ ὑγρότητα.

35 καὶ] ὥς [ἡ μὲν] θερμ[ό]της ἀποφέρεται, ὑπομιμν[ήσ]κο[υ]σι [διὰ] τούτων(ων)· τὰ ἱμάτια ψυ <χρό> τερα περιβ[αλόμ]εν[οι] θ[ερμότερ(α)] εὐρίσκομεν, ὥς ἂν δὴ τῆς ἀφ' ἡμῶν ἀποφερομένης θερμότητος [ἐγκ]α[θιζούσης] τοῖς περιβολαίοις. ** καὶ [μὴν] ὅτι] καὶ ὑγρό[τ]ης ἀποφέρ[εται] πιστοῦσι ν ἀπὸ τ(ῶν) ἱματίων· ξηρὰ γ(ἄρ) περ[ιβαλόμ]εν[οι] ταῦτα καταλαμβάνομεν(εν) ἔνικμα [γενόμε]να διὰ τὸ ὑγρόν, ὥς καὶ ὑγρότης [ἐγκ]α[θιζούσα] ἡμῖν ἀπο-]φέρεται ἀπὸ τ(ῶν) ἡμετέρων(ων) σωμ[άτ]ων(ων). οἱ γὰρ] κοῖ π(ρὸς) ὄρθρον διαναστάντες [.....] βαρυνόμενοι τῆς γί(νομένης) [..] σ[...] τυ[.....] ορευγομενοὶ ταυ[.....] μετὰ τὸ περιπάτω [.....] τροφῆς τινος γενηθεν[...] δι[.....] πολλῶν διαπεφορημ[έν]ων. [ι] [.....] λόγῳ θεωρητοῦς ἀπὸ τ(ῶν) ὑ[.....] καὶ οὐ μόν <ον> δὲ τοῦτο κ(ατα)σκ[ευάζουσιν], ἀλ(λὰ) ὅτι] — καὶ διάφοροι ἀποφοραὶ γί(νονται) ἀπὸ [τ(ῶν) σωμάτ]ων(ων). καὶ τοῦτο ὑπομιμνήσκου[σιν] οἱ] περὶ [Ἀσκληπιάδην] καὶ Ἀλέξανδρον τὸν Φιλαλήθη, [ὅτι] τὰ αἰσθη-] τῶς κενούμενα διάφορα (ἐστίν) [καὶ τὰ κ(ατὰ) τὸ λό(γῳ)] θεωρητὸν ἀποφερόμενα οἷα [.....]. ὅτι δὲ τὰ αἰσθητῶς κενούμ[εν]α διάφορα] τέ (ἐστίν) καὶ ποικίλα, ὥς ἀπ <ε> δεῖ[ξ]αμεν, [δῆλον· (ἐστὶ) γ(ἄρ) ξηρὰ καὶ ὑγρά. ** καὶ [ἄλλη] (ἐστίν) [διάφορα κ(ατὰ) τοὺς τό]πους ἃ μ(έν) γ(ἄρ) διὰ σιάλων [κενοῦται], ἃ δὲ διὰ ἀποπάτ]ων(ων), ἃ δὲ διὰ μηνιαί[ων]] ον, ἃ δὲ δι' ἰδρώτων, πάντα δὲ ἀπ[ὸ] διαφόρων [τόπων]. καὶ ἐφ' ἐνὸς δὲ τούτων(ων) κατ' ἰδίαν τα[ὑτὸ ὑπ]ο[λ]άβο[ις] [ἄν]. ἐπὶ γ(ἄρ) τ(ῶν) οὖρ(ων) ἃ μ(έν) (ἐστίν) παχέ [ι] α, ἃ δὲ λεπτὰ] μάλ[λον], ἃ δὲ χολώδη καὶ ἃ μ(έν) προσδ[εχόμε]να το[ι]άσδ[ε] ὑποστ[ά]σεις[ις], ἃ δὲ τοιάσδε, ἃ δὲ οὐδ' ὅλως ὑφιστάμ[εν]α, καὶ ἃ μ(έν) [ἐπι-] νέφελά (ἐστίν), ἃ δ' οὐ. * ὥς ὁμοίως δὲ [καὶ ἐπὶ] τ[ῶν] ξηρῶν. τῶν κενουμένων(ων)

γὰρ αμ[.....] γ(ὰρ) [α]ὕτ(ων) αἰσθ(ητῶς) κενούμενα διαφέρον[τά] (ἐστίν) δι[..... κ(ατὰ)] τὸ λόγῳ θεωρητὸν ἀπενεχθήσε[ται] ἀπενεχθήσεται. ** ἐπομένως [δὲ τούτοι]ς φ[(ασίν) καὶ τὰ] αἴ(τια) διαφέροντα. καὶ τοῦτο σαφὲς ἐ[πὶ τ(ων) τε ὑγρῶν] καὶ ξηρῶν· τοῦτο δ' ἐπὶ τ(ων) ὑγρῶν] καὶ ποικίλα αὐτῶν, ὅτι καὶ δια[.....]ασ ται καὶ ποικίλα. ** κ[αὶ] μὴν ἀπὸ [...]τ[...]ν ἀποφορὰ γί(νεται) καὶ ἀπὸ γυ[.]ρ[..]ν ἀποφέ[ρεται, δι]α[φερόντω]ς δὲ καὶ ἀπὸ νεύρ(ων), ὁστῶν, π(ροσ)αι[.....]ένω[ν]. εἴπερ δὲ καισ[.]αι ἀπ' αὐτ(ων) ἀποφο[ραὶ] οὐκ [.....] γί(νονται), εἴ[περ] ἡ τροφή [αἷμα]. εἰ δὲ τοῦτο [οὕτως ἔ]χει, [καὶ ἀπὸ] μέρους δι[αφέρουσιν] ἀπο[φορὰν]εἰν. [* ἀπ]ὸ παντὸς δὲ μ[έρους γι]νόμεναι) ἀποφ[ορα]ὶ α[...]ισ[.....], ὅπερ (ἐστίν) ἀδύνατον [. [45]

35 (50)]τον [.....] ἂν γένοιτο. [.....] γ(ὰρ) δυναμ[....](ων) τ(.....) τοῦτο κ(ατὰ) τὴν φαντασίαν. ** [.....] περὶ τὸ αἷμα τοι καὶ γενήσονται [.]ωσ[..]αι αυ[..] αυτων τῶι καὶ [κ(ατ')] Ἀλέξανδρ[ον λό(γῳ) ἐλέγ]χει [τοῦ]το ὁπωσοῦν.

36 ο[ἷον] γ(ὰρ), φ(ησίν), ἔστι τὸ αἷμα κ(ατὰ) τὴν φαντασίαν, τοιοῦτο καὶ κ(ατὰ) τὴν δύ(ναμίν) (ἐστίν), ἀπλοῦν τι καὶ μονοειδές. νωθρὸν δ' (ἐστίν) [..]υτα γ(ὰρ) ὀρθῶς ἔχει· καὶ γ(ὰρ) παρὰ τ[ὰς] δυνάμ[εις] (ἐστίν) διάφορον τὸ αἷμα καὶ παρὰ τὴν κ[(ατ)εργασίαν τῆς] τροφῆς. * ταύτῃ δὲ διάφορον [τὸ ἐπὶ τ(ων)] ἀθλ[ητῶν πα]ρὰ τὸ ἐπὶ τ(ων) ἰδιωτ(ων)· τὸ μ(έν) γὰρ λεπτότερον [(ἐστίν), τὸ δὲ] τῶν ἐναντί[ων] παχύτερον. ἐπεὶ δ' οὖν διά[φορόν] (ἐστίν) τῶν ἐν ἡμῖν τὸ προκείμενον, διάφοροι γένοιτ' ἂν καὶ ἀπ' αὐτοῦ αἱ ἀποφοραί. ** ὅτι δὲ καὶ παρὰ τὴν τῆς τροφῆς κ(ατ)εργασίαν διάφορον ἂν γένοιτο τὸ αἷμα καὶ ἑτεροῖον κατ[ὰ] τὰς δυ(νάμεις), οὐ χρεῖα πολυλογίας· ἡ γ(ὰρ) τροφή ληφθεῖσα πρ[ώ]τ[η]ς κατεργασίας τυ[γχ]άνει ἐν στόματι καὶ διαφόρου γε [ταύτῃ]ς. εἰ μ(έν) γὰρ μ[.....]λαια[.....]ησιδῇσει μᾶλλ[ον]ψιν τε καὶ [..]ψιν [....]επι[....]ν ἀπολειν[....] κακο χ αν κατασκευα[.]ει [....] αἷμα καὶ τοὺς χυμοὺς [.....] αιμ δι[..] τοῦ φλέγματος [..]περιέχειν [... τοῖς δὲ] Ἐρασιστρ(ατείοις) τᾶν παλιν δοκεῖ [ἄλ]λην ἐκεῖ [γί(νεσθαι) εἰκότ]ως παρὰ τὴν ἐν τῶι στόματι κα[τερ]γασίαν. ** διαφ[όρου γ(ὰρ)] ὑ(παρχούσης) διάφορον κατασκευάζεται τὸ αἷμα κ(ατὰ) τε δύ(ναμιν) κ[αὶ] χρῶμα * ἐ[πεὶ] τοιγάρτοι διάφορόν (ἐστίν) [τὸ] αἷμα, διάφοροι καὶ [κατὰ τὸ] λόγῳ θεωρητὸν ἀποφοραὶ ἀπ' αὐτοῦ [γί]νονται. ** κ[αὶ] παρὰ τὴν <ἐν> τῇ κοιλίᾳ δὲ κατερ[γασίαν διά]φορ[ον ἂ]ν γένοιτο τὸ αἷμα· διὰ δὲ τοῦτο καὶ διὰ κοιλ[ίαν] [κ]ένω[σιν] ποιῆσαι [ἔ]στιν. * καὶ] ἐπὶ τ(ων) ἄλλων [.....]μάτων τοῦτ' ἄ[ν] τις εἴποι· καὶ γ(ὰρ) παρὰ τὰς δια[γωγὰς] καὶ παρὰ τὰς [φο]ρὰς καὶ κεινήσεις διαφορὰς [τ(ων)] ἀποφορ[(ών) γί(νεσθαι)]. * καὶ [ἐπὶ] δὲ τ(ων) ἄλλων σωμάτων, ἀρτηριῶ(ν) καὶ φλεβ[ῶν] καὶ ὑμέν[ων] κοινότερον εἰπεῖν διαφορ(άν) καταλ[εί]πουσιν, [ἢ αἰ(τία) τῆς τούτ]τ(ων) διαφορὰς γενήσεται. * ὅτι δὲ [καὶ κατὰ τὰς κ]ει[νή]σεις διάφο[ρα] γί(νεται) τὰ σώματα, [φανερὸν. οἱ] γ(ὰρ) κ[ινη]τικώτερον βιοῦντες [θερμ]ότερα ἔχουσιν τὰ σώματα καὶ διὰ τοῦτο πλείονα τῇ[ν] ἀποφορὰν, οἱ δὲ ἰδιῶται τούναντίον. ταῦτα γ(ὰρ) παρὰ τὰς ὥρας τὰτὸ κ(ατ)ασκευάζο(υσιν) [....]τι[...]ι[.]ερεῖα δι[ὰ] τὴν ὑπέρμετρον θερμασίαν [....]μεν [.....]ροι πλείον κενοὶς τῶι [λεπτ]υνόμενα τὰ παρακείμενα καὶ ῥευστικ(ὰ) [γιν]όμενα κενοῦσθαι κατὰ τε τὸ αἰσθητὸ(ν) κ[αὶ] κ(ατὰ) τὸ λό(γῳ) θ[εωρ]ητόν. ** κ(ατὰ) μ(έν)τοι γε τὸν χ <ε> ἰμῶ[να ἦ]σσαν. * ἐκ τούτ]τ(ων) τοιγάρτοι φανερὸν, ὥς [.....] μ(έν) αἱ ἀποφοραὶ κ(ατὰ) τὸ λόγῳ θεωρητόν — [.....] οὔται. [ὥσ]περ δὲ κ(ατὰ) τὸ λόγῳ [θεωρ]ητόν κ[αὶ] κ(ατὰ) τὸ αἰσθητὸν διάφορα καὶ ποι <κί> λα ἀπο[κρίνε]ται [ἀφ' ἡμῶν], οὗτ]ως καὶ κατὰ τὸ αἰσθητὸν εἰσ[κρίνε]ται [διάφορα εἰς ἡμᾶς] καὶ κατὰ τὸ λόγῳ θεωρητόν, ἄ[περ] τ[ε]τό[π]ασται καὶ πρ(ότερον), καὶ Ἀσκληπιάδης δι[ὰ τ]ινος ὑ[π]ομνήσεως τοιαύτης ἡ φύσις, φ(ησίν), τ[ηρ]η[τι]κὴ κ[α]θέστηκεν τοῦ τε δικαίου καὶ τοῦ ἀ[κο] [υ] λούθου. [45]

36 (50) ἐπεὶ γ(ὰρ) ἀπεκρίνετό τινα κ(ατὰ) τὸ αἰσθητόν, ὥς ἐδείχθη, καὶ κατὰ τὸ λόγῳ θεωρητόν δέ[δοκ]ται καλῶς, ὥς καὶ τοῦτ[ο] κ(ατ)εσκευάκαμ(εν), τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ κατὰ τὸ λόγῳ

θεωρητὸν καὶ κατὰ τὸ αἰσθητὸν διάφορα εἰσκριθήσεται εἰς ἡμᾶς. ** καὶ ὅτι μ(έν) εἰσκριθήσεταιί τινα κατὰ τὸ λόγῳ θεωρητὸν [εἰ]ς ἡμ[ᾶ]ς, πρῶτον ἀπὸ τ(ῶν) δυνάμεων τ(ῶν) [κ(ατὰ) τὰ φάρμ]ακα ἔξεστι σκοπεῖν, * καιατῶν ἢ καπν(ῶν) καὶ καταπλασμοῦ, ἃ ἐπιτιθέμενα τῇ ἐπιφανεί[αι] ὅτ' ἐ <μὲ> ν διαλύει τὰ ὑποκείμενα, ὅτε δὲ διαφ[ο]ρεῖ, ἄλλοτε δὲ [ἐπ]ισπᾶται. [55]

37 τίνος γινομένου; οὐ μὴ <νο> ν τῆς δυνάμεως αἰ(τίας) [ὑ(παρχούσης)] τ(ῶν) φαρμάκ(ων) τῇ ἐπιφανεί[αι] π(ροσ)καθιζ[ούσης], ἀλλὰ καὶ εἰς β[ᾶ]θος ἄχρι τοῦ αἰ(τίας) διοδευούσης διὰ τ(ῶν) λόγῳ θεωρητ(ῶν) πόρων τοῦ σώ[ματος]. * ἐξ[] ὧν [φα]νερόν, ὡς καὶ κατὰ <τὸ> λόγῳ θεωρητὸν εἴσκρισις γί(νεται) εἰς ἡμᾶς. * καὶ μὴν καὶ κ(ατὰ) τὸ αἰσθη[τὸν] εἴσκρισις γί(νεται). ὁ γ(άρ) [τὸ] ἐλ[α]τήριον εἰσκρι[νόμενον] εἰς τὸ σῶμα ποιεῖ [ν], τὸ αὐτὸ καὶ ἔξω[θεν] ἐπὶ <τι> θ[έμ]εν[ον] ἐ[ργα]ζ[ετα]ι. καὶ εἰσκρινόμενον μ(έν) καὶ ἄνω καὶ κάτω καθαίρει ὕδατῶδη τε καὶ χολώδη καὶ πᾶν τὸ παρ' ἄλ(λων). διὸ καὶ δοκεῖ ἐνεργέστατον παντὸς καθαρκτικὸν (εἶναι) τὸ ἐλατήριον. ἐ[κ]αστον μ(έν) γ(άρ) [τῶν κ]αθαρκτικῶν ἔν τι ἀποτελεῖ ἀ[πο]τετελεσμ[ένον], τοῦτο δὲ πάντα ὅσα καὶ τᾶλλα κ[αί] γ(άρ) αλλεῖσι[..]α[..]ου ληφθέν οἶον ἡμιωβέλιον. ** ὁ μ(έν) οὖν] ἐλλέβορος χο[λ]ώδη καθαίρει· καὶ ὁ μ(έν) λευκ[ὸς] ἄνω] κεινεῖν, ὁ δὲ μέλας κάτω [καί] τὰ σκ[αμ]ώνεια ὕδατῶδη καθαίρειν. ἐκ τούτ(ων) τοιγ(άρ)τοι καὶ τ(ῶν) τούτοις παραπλησίῳ φανερόν, ὡς τὰ μ(έν) [ἄ]λλα τὰ προκείμενα ἔν τι δύναται, τὸ δὲ ἐ[λα]τήριον πολλά. ἀλ(λὰ) γ(άρ) καὶ ἔξωθεν ἐπιτιθέμενον τὰτα δύναται· ἀναληφθέν τε καὶ ἀπὸ ῥιν[(ῶν)] ἢ καὶ ἐπιτεθὲν ἐπὶ τοὺς τ(ῶν) νηπίων [ὀμ]φ[α]λοὺς ὁ τὸ μ(έν) ἄνω καθαίρει ὅτε δὲ κάτω, καὶ ν[ῦν] μ(έν) χο[λ]ώδη, νῦν δὲ ὕδατῶδη. τίνος γι[ν]ομένου; δῆλον ὅτι τῆς δυνάμεως τῆς [κατὰ] ταῦ[τα] δι[κ]νουμένης ἄχρι τ(ῶν) ὑγρῶν τούτ(ων) δι[ὰ] τ(ῶν) λόγῳ θεωρητῶν πόρ[ω]ν. καὶ μὴν καὶ ὁ λευκὸς ἐλλέβορος [ἀ]ποθυμῶμενος γυναιξὶ ἀγωγὸς γί(νεται) τ(ῶν) καταμνήνων διὰ τὴν αὐτὴν αἰ(τίαν). ** εἴ[τα] καὶ οἱ εἰλυ[σπώ]μενοι καὶ κατα [λῆ] λυ ο μένας ἔχοντες τ[ὰς] δυνάμεις ῥώννυνται ταύτας οσ[....] ἄρτ(ων)[...] ὁδμαί * καὶ νταῦ θά φησιν, ὡς λόγος ἔχει, Δημόκριτον [ἀσιτ]ήσαν[τα] τέσσαρας ἡμέρας πρὸς τῷ ἀνα[ιρ]εῖσθαι γί(νεσθαι) καὶ αὐτὸν παρακλ[η]θέντα π(ρὸς) τιν(ων) γυναικ(ῶν) ἐπιμεῖναι ἡμέρας [τιν]ὰς [ἐν τῷ βίῳ], ἵνα μὴ γένωνται ταύτ[αις] δυστυχ[ῶς] τὰ κατὰ κείνους τοὺς χρόν[ου]ς Θε[σμο]φορία λελ[υ]μένα, φ(ασὶν) αὐτὸν ἀπαλλάττειν] κελεῦσαι, κα[θε]ίζειν [δὲ π(ρὸς) το]ὺς ἄρτους, καὶ τούτους [κ]ατα[πνεῖν] ἀτμὸν] τὸν γι(νόμενον) [δουδημοκριτο [.]]. καὶ ὁ Δ[ημόκριτος] ἀποσπασάμενος τὸν ἀπὸ τοῦ ἰ[πνοῦ] ἀτμὸν] ῥώννυται τε τὰς δυνάμεις [καί] ἐπιβ[ι]οῖ τὸ λοιπόν. ἐπ <ε> ἰ τε ὕδατα [ν] καὶ τὴν λε[ιμὸν] κ[ο]ρ[έν]ν[υ]ν[υ]σιν] καὶ οὕτως διεξαρκ[εῖ, δῆλον ἂν εἴ[ποιμ]εν), ὡς καὶ διὰ τ(ῶν) λόγῳ θεωρητ(ῶν) [πόρων] ἢ αἰσθησις γίνεται εἰς ἡμᾶς. ** καὶ ἀπὸ τ(ῶν) [ἐπιφαν]ει[ῶν] [εἰς] τοῖς ἡμετέροις σώμασι π(ροσ)φέρεται τὸ πρ[οστεθὲν] [μὲν(όν)]. [45]

37 (50) καὶ γάρ, φ(ησὶν), τὸ καστόρειον π(ροσ)τιθέμενον τοῖς μυκτῆρσιν ἐνίοτε ῥώννυσιν τὰς δυνάμεις] διικνουμένης τῆς ἀπὸ τοῦ [κασ]τορείου <δ> υ(νάμεως) διὰ τ(ῶν) λόγῳ [θεωρητῶν] καὶ ἐντεινούσης. ** τούτῳ γέ τοι π(ροσ)βάλλων ὁ Ἀσκληπιάδης κατασκευάζει, ὡς οὐ παρὰ τὸ κατατάσσεσθαι [τὸν] ἀτμὸν ἀπὸ τ(ῶν) ἄρτ(ων) ταῖς δυνάμεσι ῥώνν[υ]νται ταύτας, [ἀλλὰ] παρὰ τὸ διεγείρεσθαι τὴν ψυχὴν. [* ὄνπερ] γὰρ τρόπον τὸ καστόρειον π(ροσ)οισθὲν τοῖς μυκτῆρσι ῥώννυσιν τὰς δυνάμεις] διεγείρον τὴν ψυχὴν καὶ ἐντεῖνον, τὸν αὐτὸν καὶ οἱ ἀτμοὶ γι(νόμενοι) [κατατασσονται τῷ σώματι]. [55]

38 ἀλ(λὰ) τούναντίον· τὸ μὲν καστόρειον, ὥσπερ εἶπον, ῥώννυσιν τὰς δυνάμεις] διεγείρον τὴν ψυχ(ήν), οἱ δὲ ἀ[τμο]ὶ οὐ διεγείροντες τὴν ψυχὴν ὠφελοῦσιν, ἀλ(λὰ) π(ροσ)κατα— τασσόμενοι τοῖς σώμασιν. ** γελοῖος δ' (ἐστὶν) ἀνήρ· οὐ γ(άρ), εἰ ἀμφοτέρω τὰ βοηθήματα διεγείρει τὰς δυνάμεις], ταύτῃ κωλυθήσεται τὸ ἕτερον π(ροσ)κατατάσσεσθαι τῷ σώματι. καὶ γ(άρ) δὴ ὁ τιλμὸς διεγείρει τὰς δυνάμεις] καὶ αἰ πληγαί, ἀλ(λὰ) οὐχ ὁμοίως· διὰ μ(έν) γ(άρ) τ(ῶν) πληγῶν καὶ τιλμῶν διεγείρονται αἱ δυνάμεις] καὶ φυλάσσουσι τὰ ἐν τῷ σώματι καὶ

οὐχὶ ἐῷσιν ἀφανίζεσθαι, ἀλλὰ πυκνώσεως γινομένης τηρητικαὶ γίνονται τοῦ τε πνεύματος καὶ τῆς θερμότη *<το>*· ὅς ὑπὸ δὲ τοῦ καστορείου καὶ τ(ῶν) ὁμοίων ῥωννύμεναι αἱ δυ(νάμεις) ὡς π(ρὸς) τὴν ὁσμὴν τὸ αὐτὸ ἐνεργοῦσι, ** ὑπὸ μέντοι γε τ(ῶν) ἀτμῶν ῥωννύμεναι αἱ δυ(νάμεις) καὶ προστρεφόμεναι προσανακύπτουσιν. * δῆλον τοιγ(άρ)τοι, ὡς ἀπὸ τ(ῶν) ἀτμῶν ῥωννύνται αἱ δυ(νάμεις) ἀφικνουμέν(ων) τ(ῶν) ἅ *|| υ ||* τμῶν διὰ τ(ῶν) λόγῳ θεωρητ(ῶν) πόρων, ἐξ ὧν ὁμολογουμένως κατασκευάζ(ουσιν), ὡς καὶ εἰσκρίνεται τινα εἰς ἡμᾶς διὰ τ(ῶν) λόγῳ — θεωρητ(ῶν) πόρων τῆς σαρκός. ** ἄλλως τε ζητεῖται, πῶς θερμαίνεται ἡμῶν τὰ σώματα· δῆλον γ(άρ) ὡς τῆς θερμασίας εἰσκρινομένης εἰς τὰ ἡμέτερα σώματα κ[αῖ] ἀλεινομέν(ων) πρὸς αὐτῆς. εἰ δὲ εἰσκρίνεται τις θερμασία εἰς ἡμᾶς, πῶς δῆτα εἰσκρίνεται; σῶμα γ(άρ) αὕτη, σῶμα δὲ διὰ σώματος οὐκ εἰσκρίνεται. οὐκοῦν διὰ τιν(ων) εὐρυχωριῶν; * εἰ τοῦτο, πόρους τοιγ(άρ)τοι χρῆν ἀπολιπεῖν λόγῳ θε *<ω>* ρητούς, δι' ὧν εἰσκριθήσεται ἡ θερμασία. * ἐχομένω(ς), φ(ησὶν) , καὶ ἐπὶ τοῦ χειμῶνος ψυχρότερα ἡμῶν (ἐστίν) τὰ σώματα *|| το ||* τῷ τὸν ἀέρα ψυχρὸν ὄντα καὶ εἰσιόντα εἰς ἡμᾶς κ(ατα)ψύχειν ἡμᾶς. * ταύτη γέ τοι ἐπὶ τούτ(ων) διαπορεῖται, τί δῆποτε οἱ ἐκ τ(ῶν) βαλανείων ἐξερχόμενοι καὶ ὑπὸ τῷ ἀέρι γενόμενοι εὐθέως κ(ατα)ψύχονται, * οἱ μ(έν) *<τοι>* γε μετὰ τὸ λουτρὸν περιχεάμενοι ψυχρῷ ἐν τῷ βαλανείῳ, εἴτα ἐν τῇ αἰθρίᾳ γενόμενοι ἤττον καταψύχονται. τίνος γενηθέντος; δῆλον ὅτι τῆς μ(έν) καταχύσεως τοῦ ψυχροῦ πυκνούσης τὴν ἐπιφάνεια(ν) καὶ κωλυούσης ἀφανίζεσθαι τὸ ἐν ἡμῖν θερμ(όν), τὸν τε ἀέρα ψυχρὸν ὄντα μὴ ἐώσης εἰσκρίνεσθαι. διὰ δὲ τοῦτο τὸ αἴ(τιον) μὴ ῥαδίως καταψύχεσθαι τοὺς ποταμούς. * ἐπὰν μ(έν)τοι γε τοῦτο μὴ γένηται, ἀλλ' ἡραιωμένοι χωρήσωσι εἰς τὸν ἀέρα, θάττον δέχονται αὐτόν, καὶ ὃς εἰσιὼν εἰς τὰ σώματα ψυχρὸς ὢν κ(ατα)ψύχει αὐτά. εἰ δὲ τοῦτο, φανερόν, ὡς εἰς κρίνεται τι ἀπὸ τοῦ ἀέρος εἰς ἡμᾶς. ^[45]

38 (50) ** διδάσκουσι δὲ καὶ μετὰ ταῦτα, ὡς εἰσὶν τινες λόγῳ θεωρητοὶ πόροι ἐν τοῖς ἡμετέροις σώμασιν, ὅπερ δὴ (ἐστίν) γελοῖον. πρῶτον μ(έν) γ(άρ) ἐχρῆν τοῦτο κ(ατα)σκευάσαι καὶ τοῦτο προκ(ατα)στησαμένους λοιπὸν διδάσκειν, ὅτι καὶ ἀποκρίνεται τινα ἀπ' αὐτῶν διάφορα, ὡς ὁμοίως δὲ καὶ εἰσκρίνεται, *|| ουτε ||* ὃ [οὐ δοκ]εῖ [γί(νεσθαι)]. τοῦτο α . ἀλ(λά) δεύτερον δι' ἣν αἰ(τίαν) [.....] ἀλλ' αὕτη [.] αἰτια [.....] θαι Ἀλέξανδρος, π(ροσ)χρῶνται. ^[55]

39 [καὶ α , φ(ησὶν),] ἀποκρίνεται τινα ἀφ' ἡμῶν καὶ εἰσκρίνεται τινα εἰς ἡμᾶς πάντως διὰ τιν(ων) λόγῳ θεωρητ(ῶν) πόρων, ἐπειδήπερ σῶμα διὰ σώματος ο[ὐ λέγ]ουσι διελθεῖν. καὶ ἄλλως φ(ησὶν)· ὡς ἡ φύσις τηρεῖ τὸν [νόμ]ον, ἐποί[ησεν] [πά]ντ(ων) ἀποφοράς τινας αἰσθητὰς καὶ λόγῳ θε[ωρητὰς] [κ]αὶ διαφόρους ἀποφοράς κ(ατὰ) τὸ αἰσθητὸν καὶ κ(ατὰ) [τὸ] [λόγῳ] θεωρητὸν. * ἐπεὶ οὖν κατὰ τὸ αἰσθητὸν [ἐ]ποίησέν τινας πόρους, καὶ κ(ατὰ) τὸ λόγῳ θεωρητὸν [ἐ]ποίησεν, * ὅτι τρέφεται, (φησὶν), πάντα [δι]ὰ [πόρ]ων [το]ῦ σώμ[α]τος καὶ [οὐ] λέγουσιν σ[ῶμα διὰ] σ[ώ]ματος [διε]λθεῖν, καὶ τὸ χυλ[ω]τὸν καὶ τᾶλλα [τοῦ σ]ώμ(ατος) [μέ]ρη γί(νεται)] τῆς τροφῆς διοδευούσ[η]ς [.] αἰ[..] [.....] ος μέρος τοῦ σώματος, [ὡς] τ(ῶν) [λόγῳ] θεωρητ(ῶν) πόρων ὄντων ταύτη [...] [..] ὃ Ἐρασίστ[ρα]τος θαυμάζ[ει] ἐπ[...] [ι] [...] τ(ων) [..] ληται τὰ τηλικαῦτα λ[..] σφε[.] αἰ[....] [κ(ατα)κ]αέντα ὑφ' ὑάλου καὶ εἰ[.....] [..] ε κ(ατὰ) τοῦτον ἀπλοῦν αὐ[.....] εἰεν [..] ον [.....] τήγανον καὶ [.....] ον δι[α]φοραὶ [..] ς φουσ[...] ς μ(έν) ἐχειταιδημε[...] ς α[ὐ]τοῖς λόγ[ω]ι θεωρητοὺς πόρους [.....] εν καὶ ἡ[μ]ῖν. ὡς γὰρ [κ]αὶ μύρμηξ τρέφεται, οὕτως κ[αῖ] ἐλέφας[ς] καὶ αἱ Βακτριαναὶ κ[άμ]ηλ[οι] ἅν τ[ρ]αφεῖεν τ[ῶ]ι τὴν φύσιν καὶ ἐπὶ τούτ[ων] πάν[των] πόρους τινὰς καὶ κ(ατὰ) τὸ αἰσθητὸν καὶ κατὰ τὸ λόγῳ θεωρητὸν μεμηχαν[ῆσθ]αι, ἵνα καὶ τὰ ἐλάχιστα τῶν μερῶν *|| σωματων ||* τρέφ[η]ται τῆς τροφῆς διικνουμέν[ης] ἐπ' αὐτά. [φανερὸν] τοιγ(άρ)τοι ἐκ τούτ(ων) καὶ τ(ῶν) τούτοις παραπλησίον, ὡς λόγῳ θεωρητοὶ πόροι (εἰσὶν) ἐν ἡμῖν — καὶ παντὶ ζῳῳ. ^[30]